

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันไม้อีกด ต้องไปให้ถึง”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “LITTLE DREAM”

ร/พ.
๖๖,๙๖๖/๗
๒๕๕๘

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 71327
วัน,เดือน,ปี - ๘ พ.ค. 2550

b. 11๖A๒๕๙๐
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง”
DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “LITTLE DREAM”

ภาควิชา美術ศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....*นรชาย*.....วันที่ 5 พค 49
(อาจารย์เชมพัทธ์ พชรวิษณุ)

หัวหน้าภาควิชา.....*วศก*.....วันที่ 5 พ.ค. 49
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง” DIRECTING OF SHORT FILM TITLE “LITTLE DREAM”
ชื่อ	นายนรชาญ กัญจนานนท์
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และวิดีโอ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2548
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์เชมพัทธ์ พันธ์วิชญ์

บทคัดย่อ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง” คือการศึกษาเกี่ยวกับขั้นตอนในการผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้นที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ ความฝันของเด็กชาวเขาคคนหนึ่ง ที่ฝันอยากจะเป็นนักฟุตบอลทีมชาติไทย ซึ่งความฝันของเขาขัดแย้งกับความเป็นจริงของชาวเขาที่ไม่มีตัวตนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือเพื่อนำความรู้ทางด้านภาพยนตร์และการออกแบบมาประยุกต์ใช้ในการผลิตภาพยนตร์ได้อย่างเหมาะสม และสามารถถ่ายทอดแนวความคิดหลักของเรื่อง ไปสู่ผู้ชมได้

ขั้นตอนในการทำงานเริ่มต้นจากการค้นคว้าหาข้อมูลประกอบที่เป็นประโยชน์ต่อการเขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์ทั้งในส่วนของแนวทางการเล่าเรื่องและข้อมูลที่น่ามาอ้างอิงจากบุคคลและสถานการณ์ต่างๆทั้งหมดได้ถูกนำมาเป็นส่วนประกอบที่ช่วยพัฒนาบทภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ที่สุด

ขั้นตอนการถ่ายทำมีปัญหาในหลายๆด้านแทบจะทุกส่วน ตั้งแต่เริ่มเตรียมการถ่ายทำ ลงมือถ่ายทำ การกำกับ การตัดต่อลำดับภาพ และอื่นๆอันเนื่องมาจากความไม่พร้อมในส่วนของการเตรียมงานทำให้ผู้กำกับต้องแก้ไขในส่วนของปัญหาเฉพาะหน้า และในส่วนของการตัดต่อลำดับภาพเป็นต้น

สิ่งที่ได้รับจากการทำงานกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “ฝันไม่ไกลต้องไปให้ถึง” นี้คือประสบการณ์อันมีค่าที่ได้รับในช่วงการทำงาน บทสรุปผลงานที่ออกมาขั้นตอนต่างๆตั้งแต่เริ่มจนจบการทำงานคือสิ่งที่ปรากฏภายในเล่ม ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความอดทนพยายาม ความตั้งใจ ความละเอียดรอบคอบของตัวผู้กำกับเองในตลอดระยะเวลาของการทำงานนั่นเอง

กิตติกรรมประกาศ

ความฝันไม่เล็ก ๆ นำไปสู่ความยิ่งใหญ่
ชัยชนะเล็ก ๆ นำไปสู่ความสำเร็จที่ปรารถนา
สิ่งเล็กๆ ต่าง ๆ ในชีวิต
นำมาซึ่งความสุขอันยิ่งใหญ่

ความดีทั้งหลายของโครงการการกำกับภาพยนตร์สั้น เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง”

นี้ ขออุทิศให้แด่

เรือโทหญิงนารี อุคมสินธุ์ แม่ที่มสสนค

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่ อาจารย์ประภัสสร เกศอนันต์ อาจารย์กิตติ สรมณี

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์เขมพัทธ์ พัชรวิชญ์

เพื่อน ๆ นาก 19 ที่รักทุกคน

พี่ๆ น้องๆ (จาก 16,17,18,20,21,22,23)

ทุกคนที่มีส่วนร่วมให้งานนี้สำเร็จลงได้

ขอบพระคุณอย่างสูง

ข

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
เบื้องหลังความเป็นมา.....	1
ลักษณะของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	2
เป้าหมายหลักของโครงการ.....	2
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
แหล่งข้อมูล.....	3
2 ค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ	
ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	4
ความสัมพันธ์ของภาพยนตร์ขนาดยาวกับภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	5
แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	6
การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	8
ข้อมูลปัญหาของชาวเขา.....	9

3	ขั้นตอนการเขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์	
	แนวทางบทภาพยนตร์.....	11
	ประเด็นของเรื่อง.....	12
	การวางโครงเรื่อง.....	12
	การสร้างตัวละคร(Character).....	13
	โครงเรื่องขยาย.....	15
	บทภาพยนตร์.....	16
4	ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Pre - production)	
	การกำกับภาพ.....	25
	บทภาพยนตร์สำหรับถ่ายทำ (Shooting Script).....	26
	การคัดเลือกนักแสดง.....	36
	นักแสดงหลัก “พ่อ”.....	37
	นักแสดงหลัก “ทีชอ”.....	38
	การหาสถานที่ถ่ายทำ.....	39
	เอกสารการแยกย่อยบทก่อนการถ่ายทำ (Script Breakdown).....	47
	ใบนัดหมายเวลานักแสดง และทีมงาน (Call Sheet).....	54
	บทภาพ (Story Board).....	62
	งบประมาณการถ่ายทำภาพยนตร์ (Budget).....	68
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (Production)	
	กำหนดการถ่ายทำ.....	70
	การกำกับการแสดง (Directing).....	71
	เอกสารรายงานการถ่ายทำ (Production Log).....	72
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (Post - Production)	
	การลำดับภาพ.....	91
	การตัดต่อลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์.....	92
	การลำดับภาพเพื่อเล่าอารมณ์.....	93

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
การคัดหยาบ (Rough Cut)	93
การตัดแบบละเอียด (Fine Cut).....	94
ตัวอย่างการตัดต่อและเทคนิคของการตัดต่อ.....	95
การตัดต่อเสียงและวางเพลงประกอบ.....	96
7 สรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ	
วิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	99
สรุปการประเมินผล.....	100
บรรณานุกรม.....	102
ประวัติผู้เขียน.....	103

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
4.2.1 ภาพนักแสดง รับบท “พ่อ”	37
4.2.2 ภาพนักแสดง รับบท “สี่ซอ”	38
4.3.1 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “หมู่บ้านบนเขา”	40
4.3.2 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “เนินเขาหมู่บ้านบนคอย”	41
4.3.3 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “ภายในตัวบ้าน”	42
4.3.4 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “กระท่อมคูทิวของชาวบ้าน”	43
4.3.5 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “เส้นทางเดินเข้าหมู่บ้าน”	44
4.3.6 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “โรงเรียน”	44
4.3.7 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “สถานที่ทำงานก่อสร้างในกรุงเทพฯ”	45
4.3.8 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “สนามฟุตบอลในกรุงเทพฯ”	45
4.3.9 ภาพสถานที่ถ่ายทำ “รอบสนามฟุตบอลในกรุงเทพฯ”	46
5.2.1 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ	71
6.1.1 ภาพแสดงการลำดับภาพ “เพื่อเล่าเหตุการณ์”	92
6.1.2 ภาพแสดงการลำดับภาพ “เพื่อเล่าอารมณ์”	92
6.4.1 ภาพแสดงการลำดับภาพ “ต่างสถานที่ต่างเวลา”	95
6.4.2 ภาพแสดงการทำเทคนิคซ้อนภาพ	95

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

โครงการการค้ากับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง”

1.1 เบื้องหลังความเป็นมา

ด้วยผู้ที่มีความสนใจในภาพยนตร์ที่มีนักแสดงหลักเป็นเด็กและเนื้อหาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเด็กนั้นมีความน่าสนใจ มุมมองของภาพยนตร์เด็กนั้นสอดแทรกให้เห็นทุกเพศทุกวัยที่ดูภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้ย้อนไปมีมุมมองแบบเด็กและประทับใจ

ผู้ทำจึงเริ่มแนวความคิด โดยย้อนกลับ ไปมองตัวเองเมื่อครั้งยังเป็นเด็กว่าตอนที่เรายังเป็นเด็กนั้นอะไรคือสิ่งที่สำคัญที่สุดในวัยนั้น การค้นพบคือ ความใฝ่ฝัน เป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเป็นแรงผลักดันทำสิ่งต่างๆ ในวัยเด็ก

ข้าพเจ้าจึงเริ่มต้นคิดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่ฝันของเด็ก โดย เริ่มหาประเด็น และเด็กที่จะมาดำเนินเรื่องทำฝันให้เป็นจริง

1.2 ลักษณะของโครงการ

เป็นโครงการศึกษาการค้ากับภาพยนตร์ที่มีตัวแสดงเป็นเด็ก แนวสุขนาฏกรรม ประเด็นเรื่องความใฝ่ฝันและการพยายามไขว่คว้าความฝันของตนเองและอุปสรรคที่มันขัดแย้งกับความฝันของตนเอง รวมถึงการค้ากับเด็กให้ดูเป็นธรรมชาติ และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวสาระความบันเทิงแก่ผู้ชมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น 1 เรื่อง
 ถ่ายทำด้วยระบบดิจิทัล
 ความยาว 13 นาที

1.4 เป้าหมายหลักของโครงการ

ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นที่มีนักแสดงเป็นเด็ก อายุ 9-12 ปี
 เพื่อถ่ายทอดความบันเทิง พร้อมทั้งสอดแทรกสาระบางอย่างในการแสดงสัญลักษณ์เพื่อ
 ประชดประชันความจริงในสังคม นำเสนอประเด็นเรื่องการค้าสัญชาติไทยที่เป็นปัญหาสำหรับชน
 ขาวเขา โดยใช้วิธีการเล่าเรื่องผ่านความใฝ่ฝันของเด็กชายบนคอกที่อยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติกับ
 ความจริงที่ขัดแย้งว่าพวกเขาไม่มีโอกาสจะได้สัญชาติไทยไม่มีโอกาสจะเป็นคนไทยทั้งๆที่อาศัยอยู่
 ในประเทศไทย

1.5 แนวทางบรรลุเป้าหมาย

- 1.5.1 ศึกษาแนวทางของการกำกับภาพยนตร์การเล่าเรื่องในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์
- 1.5.2 ศึกษาความเป็นอยู่ ชีวิตของเด็กบนคอก ปัญหาของพวกเขาในปัจจุบัน
- 1.5.3 ศึกษาการเตรียมงาน สถานที่ถ่ายทำจริง การสื่อสารกับนักแสดงที่เป็นชาวเขาจริง
- 1.5.4 ศึกษาวิธีการทำงานที่ต้องออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ ใช้งบประมาณตามกำหนด
- 1.5.5 ศึกษาการทำงานร่วมกับทีมงานและนักแสดงที่เป็นเด็กในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ขั้นตอนการศึกษา

1.6.1 เสนอหัวข้อพิจารณา อธิบายแนวความคิด และความสำคัญในการศึกษาลักษณะรูปแบบของภาพยนตร์ที่ต้องการจะศึกษา โดยวิเคราะห์รวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดมาประกอบให้เป็นรูปแบบที่ต้องการทั้งจากข้อมูลจริง และจากภาพยนตร์ตัวอย่าง

1.6.2 เสนอเรื่องย่อ โดยเป็นเรื่องราวที่สนองประเด็นชัดเจน และมีสาระบันเทิงที่ให้ความสนุกสนาน ในรูปแบบวิธีการเล่าเรื่องและสารที่ต้องการจะสื่อ

1.6.3 เตรียมการเพื่อการถ่ายทำ (PRE-PRODUCTION) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้และเรื่องราวที่ชัดเจนแล้วมาวิเคราะห์ นำเสนอสนับสนุนเหตุผลในการเลือกหาสถานที่ถ่ายทำ , การคัดเลือกนักแสดง , รวมถึงการวางแผนการถ่ายทำ ให้เหมาะสมมากที่สุดเพื่อส่งผลในส่วนการผลิต

1.6.4 กระบวนการผลิต นำข้อมูลทั้งหมด มารวบรวมและคัดเลือกมาปฏิบัติจริง โดยใช้หลักการกำกับภาพยนตร์(DIRECTING) การผลิต (PRODUCTION) และการกำกับศิลป์(ART DIRECTION) ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและตอบสนองประเด็นที่ต้องการจะสื่อสาร

1.7 แหล่งข้อมูลเบื้องต้น

1.7.1 มุลนิธิกระเจาเจา จังหวัดเชียงราย เว็บไซท์ www.hilltribe.org

1.7.2 บทวิจารณ์ ตัวอย่างภาพยนตร์ทั้งสั้นและยาวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก

1.7.3 หนังสืออ้างอิง เช่น

ประภัสสร เลิศอนันต์ , การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง , พ.ศ. 2544

พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ , การผลิตภาพยนตร์ขั้นสูง , กรุงเทพมหานคร ;

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช , พ.ศ. 2542

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , พ.ศ. 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

คั่นคว่ำและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับโครงการ

2.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น

ภาพยนตร์ขนาดสั้น (Short Film)

ความหมายของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ได้มีการกล่าวไว้ว่าภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีความยาวไม่ควรเกิน 30 นาที เพราะภาพยนตร์ที่ยาวกว่า 30 นาที มักจะมีโครงเรื่องที่สองหรือโครงเรื่องรอง เห็นได้ชัดในโครงสร้างหนังโทรทัศน์ ที่แม้เป็นการแสดงแค่ครึ่งชั่วโมงแต่รวมโครงเรื่องรอง และจะมีแนวโน้มเข้าถึงตัวละคร และ Plot ที่แตกต่างกัน ภาพยนตร์ขนาดสั้นมีการเข้าถึงตัวละครอย่างเดียว โครงเรื่องและตัวละครง่ายๆธรรมดา ซึ่งเวลาที่จำกัด 30 นาทีช่วยเสริมความแตกต่างในเรื่องนี้

รูปแบบของภาพยนตร์ขนาดสั้นอาจมีรูปแบบแตกต่างจากภาพยนตร์ชนิดอื่น อย่างเช่น ภาพยนตร์สารคดี ภาพยนตร์ทดลอง ซึ่งเป็นขบวนการที่ไม่เป็นทางการ ภาพยนตร์ขนาดสั้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่ค่อนข้างชัดเจน เนื่องจากเป็นการเล่าเรื่องที่ใช้เวลาไม่นาน และกล่าวเน้นเพียงประเด็นใดประเด็นหนึ่งเท่านั้น

แต่ถึงกระนั้นก็ยังข้อแตกต่างระหว่างภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น ภาพยนตร์สารคดี และ ภาพยนตร์ทดลองอยู่เหมือนกัน กล่าวคือ ภาพยนตร์บันเทิงส่วนใหญ่มักมีเรื่องราวมากกว่าหนึ่งทดลอง (The Experimental Short Film) และหนังสือสารคดีมีแนวโน้มของเรื่องเป็นแบบแสดงหรือกล่าววัตถุประสงค์ของบท ของเรื่อง มากกว่าเป็นหนังบันเทิงขนาดสั้น

ความสัมพันธ์ของภาพยนตร์ขนาดยาวกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

ความยาวของภาพยนตร์บันเทิงหรือเรื่องขนาดยาว มีการกำหนดนอกเหนือไปจากลักษณะความยาวของมัน ต้องมีตัวละครโดยเฉพาะ โครงเรื่องซับซ้อน มีโครงเรื่องรอง มี Story Line มีโครงสร้างพิเศษ (โดยยอมรับในข้อตกลงว่ามี 3 องก์) นอกจากนี้ยังมีตัวละครประกอบอีกหลายตัว มีรูปแบบหนังโดยเฉพาะ เช่น หนังแองสเตอร์ หนังตะวันตก พิล์มนัวร์ เป็นต้น

ความสัมพันธ์ของตัวละครจะไปพร้อมกันกับขนาดความยาวของภาพยนตร์ ภาพยนตร์ขนาดสั้นตัวละครจะมีความลึกได้น้อยกว่าภาพยนตร์ขนาดยาว ลักษณะภาพยนตร์ทั้งสองรูปแบบนี้ต่างก็อาศัย Visual Action สำหรับการแสดงลักษณะนิสัยของตัวละครและอาศัยเขียนแบบความเป็นจริงในตัวละครของหนังในฐานะที่เป็นสื่อภาพ อย่างไรก็ตาม นอกเหนือจากลักษณะนิสัยตัวละครทั้ง 2 อย่างนี้แล้ว ภาพยนตร์ขนาดสั้นที่ปรากฏมักมีลักษณะความง่ายและอิสระมากกว่า

ความง่ายของหนังสั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนของตัวละครและระดับของการวางโครงเรื่อง ซึ่งในภาพยนตร์ขนาดสั้นนี้มีตัวละคร 2-3 ตัว โดยปกติแล้วมีไม่เกิน 3-4 ตัว ส่วนโครงเรื่อง (Plot) ของมันยังต้องง่ายมาก เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความระเอียดที่จำเป็นของการวางเรื่องในภาพยนตร์ขนาดยาว ไม่ได้หมายความว่าตัวละครหลักจะง่ายไปด้วยในภาพยนตร์ขนาดสั้น แต่หมายถึงการประหยักรูปแบบที่ใช้ในการสร้างตัวละคร ตัวละครหลักอาจจะซับซ้อน แต่ต้องเผยให้เราเป็น Action หรือ Reaction เพื่อเป็นการคลี่คลายหรือเปิดโครงเรื่องให้คนดูเข้าใจ ไม่มีเวลาพอสำหรับหยุดเพื่อหาราบระเอียดของตัวละครในภาพยนตร์ขนาดสั้นเหมือนกับภาพยนตร์ขนาดยาว

ความอิสระของภาพยนตร์ขนาดสั้น สัมพันธ์กับภาพยนตร์ขนาดยาว เป็นเรื่องเป็นไปได้ที่จะใช้การเปรียบเทียบและกลไกของการรู้หนังสือวิธีอื่นๆ ในการเล่าเรื่อง แต่ไม่จำเป็นและเหมาะสมในแรงกระตุ้นของหนังโฆษณา หนังเรื่องยาวที่เหมือนจริงหลักใหญ่ๆ เกี่ยวกับภาพยนตร์ขนาดสั้นคือ ความเกี่ยวเนื่องของมันกับรูปแบบของหนังสืออื่นๆ ในแง่นี้หมายถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดมากกับเรื่องสั้น โคลงกลอน ภาพถ่าย และละครความยาว 1 องก์ ซึ่งมากกว่าเหมือนหนังเรื่องยาว แต่ความสัมพันธ์มีข้อจำกัด

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น

ความยาว (Length)

ภาพยนตร์ขนาดสั้นโดยส่วนใหญ่เริ่มมาจากเรื่องสั้น โดยทั่วไปเรื่องสั้นจะมีความยาวไม่แน่นอน ความยาวของเรื่องที่เหมาะสมที่สุดก็คือสามารถตอบสนองกับเนื้อเรื่องได้อย่างเหมาะสม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศูนย์กลางความคิดหลัก (The Central Theme)

ประเด็นคือแนวความคิดหลักหรือแก่นของเรื่องที่ถูกกำหนดด้วยการสื่อสารบอกกับผู้ชม ทุกองค์ประกอบที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์จะถูกแสดงออกมาเพื่อบอกถึงประเด็นนี้ทั้งสิ้นและเป็นสิ่งที่ผู้ชมจะได้รับนอกเหนือไปจากความบันเทิง ดังนั้นการกำหนดประเด็นจึงมีผลโดยตรงต่อบทภาพยนตร์ด้วย

ศูนย์กลางความคิดเป็นตัวผูกเรื่องราวส่วนต่างๆเข้าด้วยกัน Location ภายในเรื่องจะเป็นส่วนที่เสริม Main Theme ถ้า Scene ใดที่ไม่ได้มีส่วนช่วยขยาย Main Theme ก็ให้กำจัดออกไป

ข้อขัดแย้ง (Conflict)

“หากไม่มี Conflict เรื่องก็ไม่เกิด” นี่เป็นคำกล่าวที่ถูกต้อง เรื่องราวส่วนใหญ่เริ่มต้นโดยการกำหนดปัญหาหรือตั้งเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ตัวละครไม่มีความสุข หรือไม่สมหวังเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เกิดปัญหาของตัวเองหรือสภาพแวดล้อม ซึ่งเรียกว่าความขัดแย้งจากภายในและภายนอกตามลำดับ สิ่งเหล่านี้เป็นชนวนที่ทำให้เกิดความ Dramatic ในเนื้อเรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น และอุปสรรคที่เข้ามาขวางการแก้ไขปัญหาก็ยิ่งจะทำให้เป็นการทวีความรุนแรงของปมความขัดแย้งมากขึ้น ความจำเป็นที่จะต้องเอาชนะอุปสรรคโดยการแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นนั้นเป็นบทเรียนอันมีค่าให้กับตัวละครและเป็นสิ่งที่เราจะถ่ายทอดออกไปให้ผู้ชมได้รับรู้

รูปร่างของบท (The Dramatic Arc)

เรื่องราวโดยทั่วไปควรมีตอนเริ่มเรื่อง (Set up) ตอนกลางเรื่อง (Development) และตอนจบเรื่อง (Resolution)

รูปแบบที่เป็นสูตรอย่างนี้เห็นได้โดยทั่วไปที่ปัญหาถูกหยิบยกขึ้นมาและดำเนินไป ปัญหาได้รับการแก้ไขจนถึงบทสรุปก็จบเรื่อง

มีเพียงหนึ่งเหตุการณ์หลักเท่านั้น (One Primary Event)

การเน้นไปที่การแสดงเพียงเหตุการณ์เดียว ผู้กำกับจะสามารถลงลึกถึงสถานะของตัวละครได้อย่างเต็มที่ ผู้ชมก็จะเข้าใจโดยง่ายขึ้น เนื่องจากกรอบที่ได้ถูกวางเอาไว้ว่าเป็นเหตุการณ์หลัก เหตุการณ์นี้ จึงเป็นการง่ายที่ผู้กำกับจะควบคุม Tone อารมณ์ของภาพยนตร์ให้ไปในทิศทางที่ต้องการจะสื่อออกมา

ตัวละครหลักตัวเดียว (One Major Character)

ความเป็นไปได้ในความยาวของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้น อาจขยายไปได้ถึง 30 นาที ดังนั้นเช่นกันกับการเลือกใช้ตัวละครเพียงตัวเดียวหรือจำนวนน้อยในการดำเนินเรื่องนั้น สามารถช่วยให้ผู้กำกับกำหนดขอบเขตของเรื่อง ได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตปูมหลังของเรื่อง (Minimum Back Story)

ปูมหลังของเรื่องคือ ประวัติหรือข้อมูล เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับตัวละครซึ่งเป็นเหตุผล แรงบันดาลใจที่ทำให้ตัวละครต่างๆ แสดงออกมามีดั่งนั้น ด้วยความยาวที่มีจำกัดของภาพยนตร์ขนาดสั้น การสื่อสารด้วย Back Story จึงต้องรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ในภาพยนตร์ขนาดยาวมีระยะเวลาในการเล่าเรื่องประมาณ 30-40 นาที แต่ภาพยนตร์ขนาดสั้นอาจจะใช้เวลาเล่า Back Story เพียงแค่ 2-3 นาทีเท่านั้น ให้สามารถทำความเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ง่ายๆ ไม่ลึกลับ

ภาพมากกว่าคำพูด (Image before Words)

การทำให้ผู้ชมเข้าใจได้ด้วยภาพนั้นเป็นการดีกว่าพูดให้ฟัง ผู้กำกับควรเน้นที่ Action ของตัวละครในการกระทำต่างๆ เพราะว่าภาพที่ออกมาจะสามารถสื่อสารได้ดีและเข้าใจกว่าการที่เราให้ตัวละครพูดให้ผู้ชมฟัง ซึ่งเป็นอีกอย่างหนึ่งที่สร้างความยึดเหนี่ยว นำเบื้อให้กับภาพยนตร์อีกด้วย ใช้คำพูดเป็นเพียงตัวเสริมภาพมิใช่เป็นการทดแทนกัน

บทภาพยนตร์ถ่ายทำ (Shooting Script)

หลังจากปรับปรุงบทเรียบร้อยแล้ว ผู้กำกับจะต้องพัฒนาต้นบทให้ออกมาเป็นบทถ่ายทำ (Shooting Script) ซึ่งเป็นการวางแผนเรื่องของ Production เตรียมการถ่ายทำ ช่วยให้เห็นรายละเอียดต่างๆ ชัดเจนยิ่งขึ้น

เริ่มจากการลงตัวเลขในแต่ละ Scene เป็น Shot เพื่อความสะดวกในการถ่ายทำ ผู้กำกับจะเป็นผู้ที่วางแผนการถ่ายทำในแต่ละ Scene แต่ละ Shot โดยอิงกับ Story Board เป็นหลักในการควบคุมการถ่ายทำ

Shooting Script ช่วยให้ทีมงานฝ่ายอื่นๆ สามารถทำความเข้าใจในการถ่ายทำและช่วยให้การถ่ายทำสะดวกและรวดเร็วมากขึ้น

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น¹

ผู้กำกับในฐานะผู้ปรับปรุงบท

ผู้กำกับต้องเริ่มจากการค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบท (ทั้งในส่วนของเอกสารและในส่วนของการออกไปในสถานที่และบุคคลที่มีอยู่จริง) แล้วนำข้อมูลมาสรุป ค้นหาประเด็นที่น่าสนใจจากข้อมูลดังกล่าว เริ่มเขียน โครงเรื่องอย่างคร่าวๆตลอดไปจนถึงบทสรุปของบทที่สมบูรณ์แบบที่สุด

แล้วจากนั้นจึงเริ่มเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ เริ่มลงไปสำรวจพื้นที่ กำหนดจุดการถ่ายทำ ทำการนัดแนะบุคคลละสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ

ผู้กำกับเป็นผู้รับผิดชอบตลอดของงานผลิตตั้งแต่ตัดสินใจในเรื่องสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น เลือกตัวนักแสดง ทีมงาน สถานที่ถ่ายทำ และ Style เป็นผู้ที่ควบคุมความคิดสร้างสรรค์ให้ไปในทิศทางเดียวกันทั้ง Production พื้นฐานทั้งหมดเป็นตัวสร้างบทภาพยนตร์ ผู้กำกับซึ่งเขียนหรือปรับปรุงบทก็ขึ้นอยู่กับความคิดส่วนตัวและความต้องการให้เรื่องชัดเจนอยู่กับจุดใด ในการทำเช่นนั้นผู้กำกับต้องมั่นใจว่างานเขียนปรับปรุงขั้นสุดท้ายเป็นบทที่ดีที่สุด และในที่สุด เรื่องใดที่เล่าอย่างมีคุณค่า คือ มีคุณค่าที่ดีในการเล่า

ผู้กำกับในฐานะเป็นผู้เล่าเรื่อง

บทภาพยนตร์นำเสนอเหตุการณ์และเป็นช่วงเวลาการแสดงของตัวละครในเรื่อง ซึ่งต้องถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ ผู้กำกับต้องประเมินว่าเรื่องราวได้มีการเล่าออกมาได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ บทที่เขียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวความคิดได้ดีเพียงพอหรือไม่ ถ้าหากบทมีความจำเป็นต้องปรับปรุงเพิ่มขึ้น ผู้กำกับมีหน้าที่จัดการใช้ความรู้ความสามารถในการเล่าเรื่องของตัวเองปรับปรุงได้บทที่มีการเล่าเรื่องที่ดี

การทำงานของผู้กำกับให้บทหนึ่งสำเร็จออกมามีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย เช่น การขัดเกลา ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงบทสนทนา การเขียนปรับปรุงให้เสร็จสมบูรณ์ ได้แก่การเขียนโครงเรื่องใหม่ ถ้าบทคืออยู่แล้ว ผู้กำกับอาจต้องการเพียงเตรียมการถ่ายภาพโดยการคิดบทถ่ายหรือ Shooting Script ขบวนการนี้ต้องการให้รู้ว่ามีฉากอะไรบ้าง เพื่อให้รู้สถานที่ถ่ายทำ ในแต่ละ Scene ก็จะใส่ตัวเลขเพื่อการทำ Breakdown ของบท Screenplay อย่างถูกต้อง เมื่อขั้นตอนนี้เสร็จสมบูรณ์ งาน Pre - Production จริงๆ ก็สามารถเริ่มได้ คือ การทำ Story board , Budget , Call sheet และตารางการถ่ายทำ

¹ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในฐานะที่เป็นผู้เล่าเรื่อง ผู้กำกับจะต้องเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวที่มีอยู่และนำมาออกมาตัดต่อ เพิ่มเข้าตัดออกจนเป็นเรื่อง และมีความชัดเจนในการเล่าเรื่องราวต่างๆออกมาผ่านทางสื่อภาพยนตร์

2.2 ข้อมูลปัญหาของชาวเขา²

2.2.1 สถานการณ์ปัจจุบันชาวอาข่า กับปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงาน

วันนี้ของชุมชนอาข่าแทบทุกที่ คนหนุ่มสาวต้องดิ้นรนเข้าไปทำงานในเมืองกันมากขึ้น และดูจะเป็นสถานการณ์ร่วมกันของชุมชนในชนบทหลายๆ แห่งของประเทศ โดยเฉพาะแต่ในชุมชนของอาข่าเท่านั้น เพราะบางคน ต้องการที่จะเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ของกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่กว้างใหญ่ และเต็มไปด้วยสิ่งของที่หลากหลายทางเทคโนโลยี เพื่อมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพวกเขา แต่บางคนก็ต้องการเพียงเงิน สำหรับช่วยเหลือพี่ๆ น้องๆ และครอบครัว ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ที่ทำให้ชุมชนอาข่าเจ็บเหงา และดูเหมือนไม่ค่อยมีผู้คน เวลากลางวันเราจะเห็นได้ชัดว่า จะเจอแต่ผู้เฒ่าผู้แก่ และเด็กในชุมชนอาข่า เพราะว่าวัยกลางคนหรือพ่อแม่ ต้องดิ้นรนทำมาหากินและมีชีวิตอยู่ท่ามกลางแสงแดดแทบทุกวัน

ขณะที่คนหนุ่มสาวก็ต้องทุ่มเวลากับการเล่าเรียนหนังสือ เพื่อที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาชุมชนของเขาต่อไป และในเวลาที่คุณเฒ่าคนแก่อยู่บ้าน คุณแลดูหลานเฝ้าบ้าน ก็จะมีการจำหน่ายของใช้ต่างๆ กับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมเยือนในชุมชน เป็นการสร้างรายได้ให้กับคนเฒ่าคนแก่ในชุมชนอาข่าอีกทางหนึ่ง

การพัฒนาของสังคมไทยในหลายๆ ด้าน ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของอาข่าในปัจจุบัน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อคนที่ยังอาศัยอยู่ในชุมชนบนพื้นที่สูง ยกตัวอย่างเรื่องที่เราสามารถมองเห็นได้ชัดในตอนนี้เป็นคือ ปัญหาการไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินตามกฎหมายของอาข่า ทำให้ชุมชนอาข่าหลายชุมชนได้ถูกอพยพ โยกย้ายจากถิ่นเดิม มาตั้งชุมชนใหม่ ในขนาดเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อในเรื่องที่ทำกิน ประชากรส่วนใหญ่ขาดที่ทำกิน ซึ่งจากปัญหาเรื่องขาดที่ทำกินนี้เองจึงทำให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายๆ ด้าน ทั้งเรื่องถูกโกงค่าแรง ปัญหาหนี้สิน ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บ ฯลฯ หนุ่มสาวต้องออกจากชุมชน ไปหางานทำในตัวเมือง ไม่ว่าจะไปเป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหาร ขายของเลี้ยงเด็ก ไปอยู่ในโรงงาน

ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราจะมองเห็นได้เลยว่าเด็กที่ไปทำงานทำส่วนมากไม่ค่อยได้รับการศึกษา บางทีตัวเด็กเองไม่มีสมาธิในการเรียนหนังสือ เพราะเด็กจะคิดว่าเราเรียนหนังสือ สบายๆ อยู่แล้ว ใครจะมาเลี้ยงครอบครัวของเรา นี่เป็นความคิดที่เกิดขึ้นมากับเด็ก เพื่อต้านรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเมือง หรือบางคนไม่มีพ่อแม่ ต้องทำงานหาเลี้ยงตัวเองไปวันๆ หรือบางทีพ่อแม่ของเด็กก็ไม่มีเงินพอที่จะส่งเสียให้ลูกได้เรียนหนังสือ สุดท้ายต้องให้เด็กตัวเล็กๆ เข้าไปทำงานทำในครัวเมือง จึงทำให้เกิดปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบขึ้น เนื่องจากอาชีพส่วนใหญ่ไม่ได้รับสิทธิสถานะบุคคลตามกฎหมายไทย และตามนิสัยของอาชีพเป็นกลุ่มชนที่มีความสุขกับสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ทำอาชีพเพื่อพออยู่พอกิน ไม่ชำนาญในเรื่องการค้าการขาย อาชีพจึงได้สรรพนามว่าเป็นกลุ่มคนที่ยากจนที่สุดในภาพรวมของบรรดาชนเผ่า

2.2.2 สถานการณ์ปัจจุบันชาวอาข่า กับปัญหาเรื่องสัญชาติ

เป็นปัญหาใหญ่สำหรับการขอสัญชาติไทยในแต่ละครั้ง เพราะสาเหตุของการตั้งถิ่นฐานที่ไกลและอยู่บนทางที่ยากลำบาก ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งของชุมชนชาวเขาแต่ละชุมชน จึงยากต่อการสำรวจและระบุทะเบียนบ้าน เด็กที่เกิดขึ้นมาก็ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเกิดบนแผ่นดินไทย

อีกสาเหตุของปัญหาคือ การสื่อสารระหว่างกลุ่มชนชาวเขากับเจ้าหน้าที่ เพราะการที่กลุ่มชาวเขามีภาษาพูดเป็นของตนเองแต่ไม่มีภาษาเขียนจึงไม่สามารถพูดภาษาไทยได้สำหรับคนที่ไม่ได้ร่ำการศึกษา ส่วนมากจะเป็นผู้สูงอายุ จึงไม่สามารถติดต่อดำเนินการเรื่องการขอสัญชาติ จึงต้องมีมูลนิธิเป็นสื่อกลางในติดต่อทำประวัติ และการยื่นขอสัญชาติให้เด็กที่เกิดในแผ่นดินไทยได้รับสัญชาติไทย แต่สำหรับผู้สูงอายุก็ยากในการขอเพราะระบุไม่ได้ว่าเกิดที่ไหน

ในปัจจุบันปัญหาเรื่องถิ่นฐานมีปัญหาลดน้อยลง เพราะชาวเขาส่วนใหญ่จับกลุ่มและตั้งถิ่นฐานเป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ และจากการสำรวจของกลุ่มมูลนิธิต่างๆ ที่ช่วยเหลือในการรวบรวมและทำประวัติให้กลุ่มชาวเขาจึงเป็นระเบียบมากขึ้น แต่การยื่นเรื่องขอจะต้องใช้ระยะเวลาานเพราะต้องรอการสำรวจและพิสูจน์ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

การศึกษาจึงเป็นเรื่องสำคัญมากสำหรับเด็กๆ ชาวเขา การมีโรงเรียนในชุมชนหมู่บ้านเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงการพัฒนา เด็กๆ ชาวเขาสามารถพูดภาษาไทยได้มากขึ้น และเรียนในระดับสูงๆ ได้ แต่ก็ยังมีเด็กจำนวนไม่น้อยที่ยังรอคอยสัญชาติไทยอยู่

¹ ทวีประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พ.ศ. 2542

² มูลนิธิกระจกเงา, โครงการเลิกค้ายสัญชาติไทย, เชียงราย : www.hilltribe.org, www.bannok.com

บทที่ 3

ขั้นตอนการเขียนและพัฒนาบทภาพยนตร์

3.1 แนวทางบทภาพยนตร์

การผลิตภาพยนตร์เริ่มต้นด้วย “บท” ภายในบทภาพยนตร์จะประกอบด้วยสิ่งที่ผู้กำกับต้องการจะถ่ายทอดออกมาซึ่งก็คือ “ประเด็น” จะเป็นตัวที่ควบคุมเรื่องให้ดำเนินไปในทิศทางที่เหมาะสมตลอดจนถึงบทสรุป กระบวนการเขียนบทจึงเป็นจุดเริ่มต้นที่จะสามารถพัฒนาต่อไปจนถูกถ่ายทอดออกมาเป็นภาพยนตร์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด

เริ่มต้นบทภาพยนตร์เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง” ได้แรงบันดาลใจมาจากภาพถ่ายของเด็กชายชาวเขาก็วิ่งเล่นอยู่บนเนินเขาเป็นภาพถ่ายที่สวยงามมากเกิดความประทับใจในสถานที่ และจากการชมภาพยนตร์สั้นเรื่อง “8ight” ของผู้กำกับ สตีเฟน คัดลีย์ (BILLY ELLIOT, 2001 THE HOURS, 2003) เป็นเรื่องราวของเด็กคนหนึ่งที่เขาอยากเล่นฟุตบอลโดยเขาเริ่มทำสนามด้วยตัวเอง เล่นบอลอยู่คนเดียว ซึ่งดูแล้วประทับใจและคิดว่าเอกลักษณ์ของเด็กที่กระทำตามจินตนาการของตัวเองนั้นมันมีพลังและสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นได้กับคนทุกเพศทุกวัย

จึงสนใจในประเด็นเกี่ยวกับความใฝ่ฝันของเด็กสักคนหนึ่งโดยนึก ไปถึงเด็กชาวเขาที่อาศัยอยู่บนดอยซึ่งเป็นสถานที่ที่ประทับใจจึงเป็นจุดเริ่มของแนวความคิดแรกของภาพยนตร์

3.2 ประเด็นของเรื่อง

การเริ่มเขียนบทตลอดจนไปถึงการพัฒนาบทภาพยนตร์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ถึงที่
ต้องควรมุ่งถึงเป็นอย่างยิ่ง ก็คือ “ประเด็น”

ประเด็นที่น่าสนใจที่ได้แนวความคิดแรก จากฟุตบอล เด็กชาวเขา คอย จึงสร้างเป็นพล็อต
เรื่องง่ายๆ คือ เด็กชาวเขาคนหนึ่งที่ชอบเล่นฟุตบอลและใฝ่ฝันอยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ เขาต้อง
ทำสนาม และ เล่นฟุตบอลต่างๆที่สถานที่ที่เขาอยู่มันไม่เหมาะกับกีฬาฟุตบอลเลย เป็นแนวความคิด
แรกที่ได้จาก แรงบันดาลใจ

และจากข้อมูลทั่วไปของชาวเขาคือ เด็กส่วนใหญ่ที่อยู่บนคอยจะไม่มีสัญชาติไทยเพราะ
เนื่องด้วยถิ่นที่อยู่ บนภูเขาสูงและไม่มีหลักฐานว่าเกิดที่ไหน ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่สำหรับเด็กชาวเขา
จึงเป็นอีกความคิดหนึ่งซึ่งนำมาโยงผูกเรื่องกับ ความฝันของเด็กชาวเขาที่อยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ
กับความจริงที่เด็กพวกนี้ไม่มีแม้กระทั่งสัญชาติไทย จึงเป็นประเด็นที่น่าสนใจและน่าถ่ายทอด
ออกมาให้คนทั่วไปได้รับรู้

“คนเราควรจะสานฝันของตัวเองให้เป็นความจริงให้ได้”

3.3 การวางโครงเรื่อง

โดยทั่วไปโครงเรื่องมักเริ่มต้นด้วยการกระทำของตัวละคร ซึ่งจะทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ
ในเรื่องตามมา

จุดเริ่มในการกำหนดโครงเรื่อง คือข้าพเจ้าจะดำเนินตามประเด็นคือ เมื่อเด็กคนหนึ่งมี
ความฝัน จะทำอย่างไรต่อไปกับฝันของเขา ความฝันเป็นอย่างไรความจริงเป็นอย่างไร
และผลลัพธ์ระหว่างความฝันกับความจริงเป็นอย่างไรเกิดขึ้นใน Climax และ Resolution
เป็นการวางโครงเรื่องที่เรียบง่ายที่สุดเพื่อให้เกิดการรับรู้ความเข้าใจได้ง่าย

โครงเรื่อง (Plot)

เด็กชายชาวเขาคนหนึ่งที่ชอบเล่นฟุตบอลเป็นประจำและใฝ่ฝันอยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ
วันหนึ่งเมื่อมีโอกาสทำฝันให้เป็นจริง เด็กชายและพ่อของเขาเดินทางมาที่กรุงเทพฯ โดยการ
เดินทางครั้งนี้ได้เปลี่ยนชีวิตของเขาทั้งสองคน ไปอย่างสิ้นเชิง

3.4 การสร้างตัวละคร

ตัวละครภายในบทภาพยนตร์ ข้าพเจ้ากำหนดตัวละครขึ้นโดยอ้างอิงจากข้อมูลและจากการสำรวจสถานที่ที่จะใช้ถ่ายทำจริงๆ โดย ส่วนในเรื่องทัศนคติตัวละครความไม่ฝืนมาจากจินตนาการ ซึ่งล้วนจะโยงใยไปถึงประเด็นที่จะสื่อสาร สัญลักษณ์ที่จะบอกเป็นข้อมูลให้คนดู

เด็กชายลือซอ

ลักษณะภายนอก

ชื่อ	ลือซอ
อายุ	10 ปี
การศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 5
สถานะภาพ	เด็กชายเขาในหมู่บ้าน

ลักษณะภายใน

ความต้องการในชีวิต (Dramatic need)

อยากไปสนามบอลที่กรุงเทพฯ อย่างในทีวี, อยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ

การมองโลก (Point of View)

สนใจในรูปภาพนักฟุตบอลทีมชาติ สนุกสนานกับเพื่อนๆ แต่กับพ่อจะเจ็บและคิดเสมอว่าพ่อไม่ชอบฟุตบอล

การเปลี่ยนแปลง (Change)

ล้มเลิกความฝันสักพักแล้ว ค่อยเริ่มให้ชีวิตอยู่รอด

พ่อ

ลักษณะภายนอก

ชื่อ	อาหม่า
อายุ	40 ปี
การศึกษา	-
สถานะภาพ	ม่ายเพราะภรรยาเสียชีวิต
อาชีพ	รับจ้างทั่วไป อดป้าทำแนวกันไฟ ในป่าลึก ทำไร่ ฯลฯ

ลักษณะภายใน

ความต้องการ ในชีวิต (Dramatic need)

ต้องการความมั่นคงในชีวิตอยากมีงานทำ อยากทำฝันของลูกให้เป็นจริง

การมองโลก (Point of View)

อยากให้ลูกตั้งใจเรียนมากกว่าเอาเวลาไปเล่นฟุตบอล แต่พอมีโอกาสได้ไปทำงานที่กรุงเทพฯ ก็ตัดสินใจพาลูกแอบเข้ากรุงเทพฯ มาด้วยกันและคิดว่าการพาลูกมาจะมีโอกาสได้ให้ลูกเรียนสูงๆ และตัวเองจะได้ทำงานสบายๆ

การเปลี่ยนแปลง (Change)

เป็นการตัดสินใจผิดพลาดที่แอบเข้ากรุงเทพฯ แต่ก็คิดว่าพาลูกมาส่งถึงฝั่งฝันแล้ว

3.5 รายละเอียดของบทภาพยนตร์

เมื่อโครงเรื่องและตัวละครถูกกำหนดอย่างคร่าวๆ ก็ถึงในขั้นตอนของการลงรายละเอียดต่างๆ เช่น วัน เวลา สถานที่ เป็นต้น

ข้าพเจ้าได้กำหนด Scene หลักๆ ออกมาแล้วจึงนำข้อมูลจากการค้นคว้ามาเริ่มใส่รายละเอียดในตัวละครในเรื่องของความคิดตื่นอารมณ์ภายในแต่ละ Scene เหตุผลซึ่งให้เกิดการกระทำของตัวละคร เป็นต้น

โครงเรื่องขยาย (Synopsis)

ACT 1 เปิดเรื่อง

ลีซอเด็กชายชาวเขาเตะบอลบนลานดินกับเพื่อนๆด้วยความสนุกสนาน เขาเตะด้วยเท้าเปล่า มีเท้าของลีซอคู่งกว่าเพื่อนๆมาก ในสนามที่พวกเขาสร้างขึ้นมาเอง

พ่อของลีซอที่ทำงานหนักทุกวัน นั่งเหม่อลอยคิดอะไรเรื่อยเปื่อย กับเพื่อนรวมแรงงานที่พูดคุยถึงการทำงานในกรุงเทพฯตลอดเวลา

ทุกวันพ่อต้องนั่งรถกระบะไปรับลีซอที่โรงเรียน

ทุกๆวันเช่นกันที่ลีซอจะจับกลุ่มเตะบอลกับเพื่อนๆในทุกที่ของโรงเรียน

ลีซอและพ่อเดินกลับหมู่บ้านระหว่างทางเดินเลียงเฮโลของชาวบ้านที่รวมกลุ่มกันดูการถ่ายทอดฟุตบอลของทีมชาติไทย ลีซอรีบวิ่งไปหยุดดูนักเตะที่ทำประตูได้คือศูนย์หน้าทีมชาติไทยที่มีชื่อเดียวกับเขา ลีซอยิ้มเมื่อชาวบ้านตะโกนเรียกชื่อเขา แต่พ่อไม่สนใจ ลีซอต้องเดินตามพ่อไป

ด้วยความสงสัยและอยากรู้อลีซอถามพ่อถึงกรุงเทพฯ พ่อบอกปฏิเสธว่ากรุงเทพฯไม่เหมาะกับชาวเขาแบบเรา ลีซอยิ่งสงสัยเข้าไปอีก

ACT 2 ดำเนินเรื่อง

ลีซอทำเหมือนเดิมทุกวันนั่งเปิดดูรูปนักฟุตบอลทีมชาติที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ที่โรงเรียน ซ้อมฟุตบอลอยู่คนเดียวทุกวัน และระบายสีเขียนลายของธงชาติไทยบนเสื้อบอลสีขาวตัวเก่งของเขาอย่างตั้งใจ ทุกๆวัน แม่พ่อของเขาก็ไม่เคยสนใจ

ลีซอตั้งใจซ้อมฟุตบอลกับทีมของหมู่บ้าน เพราะต้องลงแข่งขันกับหมู่บ้านอื่น เขาบอกพ่อให้ไปดูเขาแข่งบอล พ่อก็ตามไปดูลีซอแข่งบอลที่สนามกีฬา พ่อเห็นลีซอที่โคตรเด่นกว่าคนอื่น จึงตัดสินใจคิดถึงเรื่องงานที่กรุงเทพฯ เงินที่เขาเก็บสะสมมานานถูกใช้แลกไปกับการพาขึ้นรถคู่แล้วพามาส่งที่สถานที่ทำงานซึ่งอยู่ใกล้กับสนามกีฬาที่กรุงเทพฯ

ACT 3 จุดจบของเรื่อง

ลีซอถูกพาเข้ามาที่กรุงเทพฯด้วย แต่ความเป็นจริงไม่เหมือนกับภาพในความฝัน ลีซอต้องมาอยู่ที่ทำงานก่อสร้าง ซึ่งพ่อเขาต้องทำงานทั้งคืนทั้งวัน ไม่มีเวลา ไม่มีที่แม่แต่จะเล่นบอล ลีซอจึงแอบขอพ่อไปเล่นที่สนามฟุตบอลต่างๆ มันเป็นเหมือนความฝันของเขาเป็นจริงแล้วที่ได้มาเหมือนสนามในรูปที่เขาเก็บไว้ในสมุดเขาดีใจจนนอนหลับฝันไป แต่ความจริงก็คือพ่อของเขาที่แอบมาทำงานกำลังจะโดนตำรวจจับเพราะถูกหาว่าลักขโมยบอลลีซอเห็นพ่อถูกจับและพ่อเขาต้องการให้เขาวิ่งหนีไปที่อื่น ลีซอจึงต้องหนีหายไป กลับมาที่ก่อสร้างอีกทีพ่อเขาก็ไม่อยู่เสียแล้ว เขาจึงเคียดแค้นไปตามรอบๆสนามกีฬา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์
SCREENPLAY

“ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง”

SEQUENCE TITLE

ภายนอก / กลางวัน / ถนนในชนบทแห่งหนึ่ง (เปิดเรื่องของหนัง)

เป็นภาพสโลว์กับการตัดสลับเหตุการณ์สองอย่าง คือ พ่อทำงานแรงงานกับลูกที่เล่นบอลลูกกับเพื่อนๆ

พ่ออยู่บนรถบรรทุก มองดูวิถีชีวิตที่เป็นเหมือนเดิมทุกวันทำงานหนัก (แรงงานรับจ้าง) สิ่ง
ที่พ่อได้สัมผัสถึงความผ่อนคลายคือ วิวสองข้างทางที่สวยงามด้วยธรรมชาติ
คือเด็กน้อยวัย 9 ขวบกำลังวิ่งอยู่กลางสนามเล่นบอลอย่างสนุกสนานกับเพื่อนๆ
ท่ามกลางหุบเขา พวกเขาตะบองบนลานดินที่แห้งแ้งด้วยเท้าเปล่าแต่เขาก็ยิ้มสนุกสนานกัน
ตลอดเวลา

SEQUENCE A “ฝันคือมีประโยชน์”

SCENE 1 “รับลูก”

ภายนอก / กลางวัน / โรงเรียนบนคอก

พ่อเดินออกจากไร่ขึ้นรถกระบะไปที่โรงเรียน คือกำลังเล่นบอลลูกกับเพื่อนๆภายในอาคาร
โรงเรียน คือพ่อถึงบอลหลบเพื่อนเข้าไปชิง เขาดูสนุกสนานกับการเล่นบอล เป็นจังหวะเดียวกับที่
พ่อมาถึง ลูกบอลกลิ้งไปทางที่พ่อมาหยุดยืนอยู่ คือพ่อวิ่งมาหยุดที่หน้าพ่อเช่นกัน

พ่อพูดแบบไม่สนใจใจดี

“กลับบ้าน”

คือพ่อมองตามพ่อที่เดินหันหลังปล่อยลูกบอลของคือพ่ออยู่บนพื้น

เขาก็หันหยิบลูกฟุตบอลลูกเก่งเดินตามพ่อออกไป

ทั้งสองนั่งบนด้านหลังรถกระบะ โดยไม่มีการพูดใดๆเกิดขึ้น

SCENE 2 “ทีวี”

ภายนอก / กลางวัน / เส้นทางเดินเข้าหมู่บ้าน

สองพ่อลูกเดินมาเส้นทางเข้าหมู่บ้าน เสียงเฮโตใจดังขึ้นมาจากกระท่อมที่ชาวบ้านนั่งดูการแข่งขันฟุตบอลจากทีวีเครื่องเดียวของหมู่บ้าน ซึ่งมันเป็นการแข่งขันฟุตบอลของทีมชาติไทย ลีซอรีบวิ่งตรงมาที่กระท่อมก่อนพ่อจะมาถึง ลีซอหยุดมองทีวีด้วยความตื่นเต้น ดีใจเป็นที่สุดที่ได้เห็นนักฟุตบอลที่ตัวเองชื่นชอบ ก่อนหน้านี้นี้เขารู้จักทุกคนแล้วจากรูปภาพที่เขาตัดเก็บไว้เสมอๆจากโรงเรียน

“ลีซอ ลีซอ ลีซอ...”

“เฮ เฮ เฮ ...”

ชาวบ้านส่งเสียงเรียกชื่อลีซอ นักเตะศูนย์หน้าทีมชาติไทย ซึ่งมันคือชื่อเดียวกับค.ช.ลีซอ ลีซอรู้ดีว่า ตัวเขาได้เจอตกลงในอนาคตแล้ว เขายังมันแค้นปรีที่ชาวบ้านทุกคนเรียกชื่อเขา พ่อที่เดินมาหยุดดูทีวีข้างๆ มองทีวีด้วยความสงสัย แต่ก็ไม่สนใจใยดีอะไรเช่นเคย แค่ทำงานก็เครียดพอแล้ว เขาเวลาไปพักผ่อนที่บ้านคิดว่ามาดูอะไรไรสาระ

“ลีซอ กลับบ้าน”

พ่อเรียกลีซอ ก่อนจะเดินออกไปไปกระท่อมดูทีวีของชาวบ้าน ลีซอรู้ดีกเสียขายที่ได้ดูนักเตะทีมชาติไทยเพียงน้อยนิด เขาเดินตามพ่อไป เสียงชาวบ้านค่อยๆเบาลงตามระยะทางที่ทั้งสองเดินออกมา

71327

SCENE 3 “กรุงเทพฯในฝัน”

ภายนอก / เ็น / เส้นทางเดินเข้าหมู่บ้านบนเขา

แสงยามเย็นตกกระทบบนไม้ใบหญ้าข้างทางเป็นสีเหลือง ทั้งสองเดินผ่านเส้นทาง
ขึ้นเนินเขาอย่างเงิบเงิบ ลีซอ อขากรู้อขากรเห็นเกี่ยวกับกรุงเทพฯที่มีสนามบอลที่เขาไปฝัน

ลีซอ

“พ่อ ... พ่อเคยไปกรุงเทพฯ...มั๊ย”

พ่อตอบแบบไม่มองหน้าลีซอ

พ่อ

“ไม่ ... กรุงเทพฯ ไม่เหมาะกับคนอย่างเรา หรือ...”

พ่อเดินนำหน้าลีซอต่อไปไม่หยุดปล่อยให้ลีซอที่เกิดความสงสัยเข้าไปอีกจนเขาหยุดเดิน
ความเงิบเงิบเข้าครอบงำอีกครั้ง ลีซอที่หยุดมองพ่อเดินนำเขาไป ก็รีบเดินตามไป

SCENE 4 “ระบายน้”

ภายใน / เ็น / บ้านบนเขา

ลีซอที่รีบวิ่งกลับเข้ามาในบ้าน ก็รีบเปิดดูสมุดวาดเขียนของเขาที่โน้นนั่นเต็มไปด้วยรูปตัด
แปะของนักเตะทีมชาติไทย โดยลีซอศูนย์หน้าทีมชาติไทยเป็นรูปใหญ่กว่าคนอื่นๆ รูปนักเตะทีม
ชาติถือธงชาติไทย ลีซอขมขื่นใจกับตัวเองที่เห็นสิ่งที่เขาชอบ และเขาเพิ่ง ได้ดูนักเตะที่เขาชื่นชมทำ
ประตูได้ให้ทีมชาติไทยชนะ

ลีซอวางสมุดวาดเขียนลง เขาหยิบเสื้อบอลตัวโปรดสีขาว ซึ่งที่ด้านหลังออกซ้ายเป็นรอย
ระบายรูปธงชาติไทยสีจางๆ เขาจึงบรรจงหยิบสีเขียนจากถุงพลาสติกเก่าๆ มาเริ่มระบายให้สีของธง
ชาติไทยนั้นชัดเจนสดใสขึ้นมาอีกครั้ง

ลีซอสนุกสนานไปกับการระบายสีเขียนเป็นรูปธงชาติไทย พร้อมด้วยการฝึกฝนเตะบอล
ด้วยตนเอง ทั้งเตะบอล เลี้ยงบอลอยู่คนเดียว

ซึ่งทั้งหมดพ่อของลีซอ ได้มองดูอยู่ห่างๆกับสิ่งที่ลีซอทำ พ่อคิดว่ามันดูไร้สาระสิ้นดี

พ่อส่ายหัวปิดประตูบ้านปล่อยลีซอไว้คนเดียว

SEQUENCE B “โอกาสในการสานฝัน”

SCENE 5 “สานฝัน”

ภายนอก / กลางวัน / สนามฟุตบอลของโรงเรียนบนคอก

ทีชอมีโอกาสได้เล่นกับทีมของโรงเรียน เขาตั้งใจฝึกซ้อม ทั้งวิ่ง ซ้อมเลี้ยงบอล ทำประตู เพื่อนก็ต่างยกย่องว่าทีชอเป็นนักฟุตบอลที่มีฝีเท้าดีเยี่ยม

เย็น / ต่อเนื่อง วันเดียวกัน

ทีชอจะซ้อมที่โรงเรียนจนตกเย็น พ่อเขาก็จะมาจับตามปกติ แต่วันนี้มันสำคัญกว่าทุกๆวัน เพราะในวันรุ่งขึ้นจะมีการแข่งขันระหว่างตำบลขึ้น ทีชอจะต้องบอกพ่อ เขาหวังจะให้พ่อได้ไปดูเขาเล่นที่สนามกีฬาจังหวัด

ทั้งสองเดินผ่านเส้นทางเดิมทุกวัน
ที่บ้าน (ต่อเนื่อง วันเดียวกัน)

ทีชอตัดสินใจบอกพ่อว่าพรุ่งนี้มีแข่งบอล แต่พ่อเขาก็เงียบไม่พูดอะไร

SCENE 6 “ประตูสู่ฝัน”

ภายนอก / กลางวัน / สนามฟุตบอลของจังหวัด

ทีชอเดินลงสนามด้วยความมุ่งมั่น เขากวาดสายตามองหาพ่อตลอดเวลา การแข่งขันเริ่มขึ้น ทีชอก็โชว์ความสามารถได้เต็มเปี่ยม เขาเลี้ยงบอลหลบคู่แข่งได้อย่างง่ายดาย ทีชอนึกถึงภาพการแข่งขันของทีมชาติไทยที่เขายังคงจำได้เป็นอย่างดี

ทีชอทำประตูได้เหมือนกับทีชอศูนย์หน้าทีมชาติไทย ทีชอวิ่งดีใจไปกับเพื่อนๆ โดยที่ภาพทั้งหมดอยู่ในสายตาของพ่อเขาที่ฮันแอบมองอยู่บนทางเข้าของสนาม

พ่อทีชอได้เห็นความสามารถของทีชอ พ่อเดินออกจากสนามก่อนเกมการแข่งขันจะจบ

SCENE 7 “ติดทีมชาติ”

ภายนอก / กลางวัน / หมู่บ้านบนเขา

ด้วยประตูที่นำมาซึ่งชัยชนะ ถีซอกับเพื่อนวิ่งดีใจชูถ้วยรางวัลกับเหรียญ ทั้งสองตะโกนดีใจวิ่งไปมาทั่วหมู่บ้าน ชาวบ้านพากันงกกับอาการของทั้งคู่

ถีซอกับเพื่อนวิ่งไปที่เนินเขาสวยของหมู่บ้าน ทั้งสองนั่งพักได้ดั้นไม้บนเนินเขาโล่งๆ มองไปที่วิวทิวทัศน์ที่สวยงามยามเย็น ทั้งสองหลับตาด้วยความรู้สึกกลมเอ็น มันเป็นสายลมแห่งชัยชนะที่เขาได้มาด้วยความพยายาม

ถีซอพูดกับเพื่อน

“สักวัน...ฉันต้องติดทีมชาติไทยให้ได้”

ถีซอพูดกับเพื่อนด้วยสีหน้ามุ่งมั่นมันมันมีความฝันอันสูงส่งของเขา เพื่อนจีของถีซอมองเขาก่อนจะพูดอย่างติดตลก

เพื่อนถีซอ

“แกคิด... ข้าก็คิด”

ทั้งสองพูดคุยกันด้วยความสนุกสนานถึงความฝันของทั้งคู่ ก่อนจะนั่งมองพระอาทิตย์ตกดินอย่างเงียบๆ บรรยากาศมันสวยงามกว่าทุกวันที่ถีซอเคยเจอ

SCENE 8 “เส้นทางสู่เมืองหลวง”

ภายใน/ เย็น / หมู่บ้านบนเขา บ้านถีซอ

“ถีซอ... ถีซอ... คื่นๆ”

เสียงของพ่อดังมาเรื่อยๆ ปลูกถีซอที่นอนอยู่ในบ้าน ประตูบ้านถูกเปิดออกโดยพ่อ ถีซอ ลุกขึ้นจากที่นอน พ่อมองมาที่ถีซอ

“รีบเก็บข้าวของ... เราจะไปกรุงเทพฯกัน”

ถีซอที่ยังงัวเงียอยู่ งงกับสิ่งที่เกิดขึ้น มันเหมือนกับความฝัน เขากำลังจะไปกรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมมุควาคเขียน เสื้อผ้า ถูกทุบชบอด ถูกขังคกลงกระเป๋าไปใบเล็กของลีซอ
 ลีซอเดินตามพ่อ ไปตามเนินเขาบนหมู่บ้าน โดยพ่อลีซอเดินนำหน้าไปก่อนมาก จนต้องคอยบอกให้
 ลีซอรีบๆเดินอย่าช้าแต่เล่น แต่ลีซอก็อดสงสัยไม่ได้ว่าทำไมพ่อพาเขาไป
 ลีซอจึงถามพ่อ

ลีซอ

“พ่อ กรุงเทพฯ มันจะเป็นยังไง”

พ่อหยุดเดินด้วยความหงุดหงิด

พ่อตอบคำถาม

“มันจะเป็นเหมือนในฝันแหละ...”

ทั้งสองเดินต่อไปตามเนินเขา

เห็นแล้วทั้งสองเดินมาถึงพาหนะที่จะพาลีซอกับพ่อไปกรุงเทพฯ มันเป็นรถตู้คันใหญ่
 ภายในเต็มไปด้วยคนงานชาวเขาจากหมู่บ้านอื่นๆ กับคนจับชาวกรุงเทพฯ
 ลีซอสงสัยว่ารถตู้คันนี้จะพาเขาไปกรุงเทพฯจริงๆหรือ พ่อก็บอกเขาว่าอย่าไปสนใจ

SEQUENCE C “ไม่เหมือนในฝัน”

SCENE 9 “เมืองหลวงที่ไม่เหมือนในฝัน”

ภายนอก / กลางวัน / สถานที่ก่อสร้าง (กรุงเทพฯ)

ทั้งสองลงจากรถมาก็มาอยู่ที่หน้าตึกก่อสร้างขนาดใหญ่ เป็นสถานที่ทำงานของคนงานทุก
 คน ลีซอมองตึกก่อสร้างด้วยความคิดหวัง ลีซอนึกว่าจะได้มาสวมชุดบอลที่เขาได้เห็นในทีวี

ลีซอ

“ที่นี่นะหรือกรุงเทพฯ”

พ่อ

“ที่นี่แหละกรุงเทพฯ”

ลีซอผิดหวัง

ลีซอ

“ไม่เห็นเหมือนในฝันเลย”

อากาศที่ร้อนทำให้พ่อลีซอโมโหที่ลีซอบ่นสถานที่ทำงานของเขา

พ่อ

“ทำไมถึงพูดแบบนั้น . . . ทำตัวดีๆ หน่อยๆ
มีงานให้ทำ ที่มีให้คนอื่นก็ดีพอแล้ว”

พ่อเดินไปที่บ้านพักคนงาน ถึงขอเดินตามไป

SCENE 10 “ตามทางฝิ่น”

ภายใน / กลางวัน / สถานที่ก่อสร้าง (กรุงเทพฯ)

ทุกๆวันพ่อต้องทำงานก่อสร้างแบกเหล็ก ขนปูน ถึงอกก็ได้แต่นั่งดู เขาเล่นบอลลบบริเวณที่
ก่อสร้างนั้น บางครั้งถึงอกก็ต้องช่วยพ่อทำงาน เขาเบื่อกับต้องนั่งดูพ่อทำงานหนักทุกวัน

ถึงอก

“เมื่อไหร่...ผมจะได้ไปสนามบอลที่กรุงเทพฯซะที”

พ่อ

“พ่อ ไม่มีเวลาขนาดนั้น...จะไปก็หาทางไปเองก็แล้วกัน”

ถึงอกได้ทีขอพ่อไปสนามบอลซึ่งอยู่ใกล้ๆกับสถานที่ก่อสร้าง พ่อก็ไม่สนใจ

ถึงอกวิ่งไปเรื่อยๆ ตามตึกราสูงๆ เขาเห็นตึกที่สูงที่สุดมันดูใหญ่ที่สุดเท่าที่เขาเคยเห็น

และนั่นมันก็คือสนามบอล

ถึงอกหุดค้มองด้วยความตื่นเต้น

เขารีบเดินเข้าไปในสนาม

ที่รั้วกันทางเข้าสนาม (ต่อเนื่อง)

ถึงอกมองผ่านรั้วกันเข้าไป ประตูไม่มีคนอยู่เขาจึงแอบเดินเข้าไปในสนามบอล

มันยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เขาเคยเห็น

ถึงอกค่อยๆถอดรองเท้าเก่าๆของเขาออก ถึงอกก้าวเท้าเหยียบหญ้าสีเขียวที่มันนุ่มที่สุดเขารู้สึกดี

ถึงอกวิ่งวนไปทั่วสนามบอลที่ทีมชาติเคยใช้เล่น

ถึงอกล้มตัวลงนอนบนสนามที่เป็นของเขา เขาหลับไป

SEQUENCE D “บทสรุปของความฝัน”

SCENE 11 “ทีมชาติที่รอกอย”

ภายใน / กลางวัน / สนามบอล (ต่อเนื่อง) จาก ความฝัน

“ลิซอ ... ลิซอ ... ลิซอ ... คีนๆ”

เสียงของพ่อปลุกลิซอแต่คราวนี้เขาตื่นขึ้นในสนามบอลแห่งชาติ ลิซอลุกขึ้นนั่ง
พ่อมาหุดคืบ พ่อเขาดูแปลกคาไป พ่อสวมเสื้อนักฟุตบอลทีมชาติ ในมือ ถือเสื้อบอลทีมชาติสีแดง
สดอีกตัว พ่อขึ้นมาใหม่ลิซอ ลิซอรับไว้

พ่อ

“เอา นี่ เสื้อ ของลูก...รับ ไว้ทีมชาติไทยเลยนะ”

พ่อนั่งลงก่อนจะแข่งลูกบอลลูกเก่งของลิซอวิ่งออกไป

“คิดทีมชาติๆ ะ”

ลิซอวิ่งไล่ตามพ่อไป

ทั้งสองวิ่งไล่จับกันจนล้มลงนอนกลางสนามทั้งคู่ พ่อและลิซอ ยิ้มอย่างมีความสุข

พ่อหุมือคืบใจ

“ในที่สุดฝันของเราสองคนก็เป็นจริงเสียทีนะ เราคิดทีมชาติแล้ว”

“ดีใจหน่อยเร็ว เราทั้งสองคนเป็นนักฟุตบอลทีมชาติไทยเชียวนะ”

“เฮ้... นักฟุตบอลทีมชาติไทย...”

พ่อคะ โคนเสียงดัง ลิซอได้แต่นอนมองท้องฟ้า อืม ไปกับสิ่งที่ได้รับ เขาหลับตาลงอีกครั้ง
เสียงของพ่อค่อยๆเบาลง ไปพร้อมกับความมืด

SCENE 12 “ความจริงที่ต้องเผชิญ”

ภายนอก / เย็น / สถานที่ก่อสร้าง

ลิซอกำลังวิ่งกลับมาที่ก่อสร้างใบหน้าเขาคือใจที่ได้ไปเห็นสนามฟุตบอลในฝันมา แต่เสียงของพ่อค่อยๆ ค้างขึ้น แต่คราวนี้มันเป็นเสียงร้องครวญครางเพราะ ภาพที่เห็นมันคือ พ่อของเขา โคนตำรวจจับพร้อมกับคนงานอีกหลายคน พ่อมองลิซอกด้วยความเสียใจ ลิซอก้มหลบที่ถึงขณะ

พ่อ

“จับผมทำไม ... ผมไม่ได้ทำอะไรผิด”

ตำรวจจับพ่อลิซอกเพราะบัตรประชาชนที่พ่อเขามีโดยผิดกฎหมายคนงานเข้ามาด้วยการลักลอบ

“ปล่อย ... ปล่อย ...”

“จับผมทำไมผมเป็นคนไทย ... ถูกผมเป็นนักฟุตบอลทีมชาติไทยนะ...”

“ลิซอ... ลิซอ ... หนีไป... หนีไป...”

ลิซอมองพ่อถูกตำรวจจับต่อหน้าต่อตา แต่เขาก็ทำอะไรไม่ได้ ลิซอตัดสินใจทิ้งลูกบอลไว้ที่ถึงขณะแล้ววิ่งหนีออกไป ลิซอ ได้รับรู้ความจริงเกี่ยวกับ เขา และ พ่อ และกรุงเทพฯ เขาวิ่งหนีไปสุดชีวิต

SCENE 13 “ผลลัพธ์ของความจริง”

ภายนอก / เย็น / สนามฟุตบอล

ยามเย็น ณ. สวนสาธารณะบริเวณสนามฟุตบอลแห่งชาติ เด็กชายคนหนึ่งในช่วงลมแอมเม สี่ ขาวที่ขมุกขมัวจนเป็นคำคล้าย มีเพียงรอยธงชาติจางๆ บนหน้าอกซ้ายกำลังเลือนหายไป กำลังนั่ง มองดูเด็กในชุดนักเรียนเตะบอลกันอย่างสนุกสนาน นัยตาของเด็กชายคนนั้นเศร้า เหมือนลอส

เขาต้องค้นหาเศษอาหาร ในถังขยะมาประทังชีวิต

เมื่อแสงพระอาทิตย์กำลังตกดิน วิวทิวทัศน์ไม่สวยงามเหมือนเดิมเด็กชายคนนั้นนอนใน สวนสาธารณะด้วยความรู้สึกปลอดภัย...

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION)

5.1 กำหนดการถ่ายทำ

กำหนดการถ่ายทำเป็นกระบวนการหลักจากขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วก็เหลือแต่การนัดนักแสดงและเตรียมพร้อมกับการถ่ายทำตามตารางที่กำหนดไว้

ตารางกำหนดการถ่ายทำ ของภาพยนตร์เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง” จึงเบรกไว้ที่ 1 สัปดาห์ ตลอดเจ็ดวัน จะกำหนดแต่ละสถานที่แน่นอนตาม BREAKDOWN และ CALLSHEET โดยวันเวลาที่กำหนดไว้ตอนแรกคือ วันที่ 20 - 27 มกราคม 2549 แต่มีอันต้องเลื่อนการถ่ายทำไปเพราะว่าทีมงานบางคนยังติดธุระ จึงต้องเลื่อนออกไปเป็นวันที่ 25 มกรา - 1 กุมภาพันธ์

พุธ	25 มกราคม	ออกเดินทาง ตอน เชียงตรงวันพุธ ถึงเชียงรายเที่ยงคืนวันพุธ
พฤหัสบดี	26 มกราคม	เตรียมการก่อนถ่ายด้วยผู้กำกับกับคาถาล้องดูสถานที่ นักแสดง และพานักแสดงไปซ้อมจริงกับสถานที่จริง
ศุกร์	27 มกราคม	DAY 1 ถ่ายตั้งแต่ 09.00 - 18.00 พักเที่ยง ถ่าย 2 Scene
เสาร์	28 มกราคม	DAY 2 ถ่ายตั้งแต่ 09.00 - 18.00 พักเที่ยง ถ่าย 2 Scene ย้ายโลเกชั่น 2 ที่ หมู่บ้านปู่เขาะกับห้วยขม
อาทิตย์	29 มกราคม	DAY 3 ถ่ายตั้งแต่ 08.00 - 18.00 พักเที่ยง ถ่าย 3 Scene หมู่บ้านชะฟู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จันทร์	30 มกราคม	DAY 4 ถ่ายตั้งแต่ 08.00 - 12.00 ช่วงแรก 1 Scene ช่วง 2 13.00 - 18.00 2 Scene สนามบอลโรงเรียนบ้านหัวขม
อังคาร	31 มกราคม	DAY 5 ถ่ายตั้งแต่ 12.00 - 15.00 1 Scene สนามกีฬากลาง
พุธ	1 กุมภาพันธ์	เดินทางกลับพร้อมนักแสดง พ่อและเด็ก
พฤหัสบดี	2 กุมภาพันธ์	DAY 6 ที่ก่อสร้างลาดกระบ้ง 10.00-18.00 2 Scene
ศุกร์	3 กุมภาพันธ์	DAY 7 สนามราชมิ่งคลา ตั้งแต่ 13.00-18.00 2 Scene

เป็นตัวอย่างเป็นตาราง กำหนดการตาม BREAK DOWN คร่าวๆก่อนจะทำเป็นรายงานความต่อเนื่องระหว่างการทำทั้งหมด 7 วัน

5.2 การกำกับการแสดง (DIRECTING)

ผู้กำกับต้องคอยชี้แนะแนวทาง ในการแสดงออก ของนักแสดงแต่ละคนที่แตกต่างกัน เพราะ นักแสดงที่เลือกมาเป็นบุคคลที่ไม่เคยแสดงภาพยนตร์มาก่อนแต่บทที่ถูกเขียนมาอิงกับตัวบุคคลนั้น ดังนั้นวิธีการกำกับจึงต้องมีความละเอียดอ่อนสูง คือนักแสดง ต้องคอยอธิบายแถมชั้นต่างๆ การแสดงท่าทาง หน้าตา เมื่อเริ่มการถ่ายทำ นักแสดง ก็จะเกิดอาการ เกร็งขึ้นเล็กน้อย ดังนั้นจึงต้องคอย หาวีธีทำให้นักแสดงลดอาการเกร็งลง และ คอยบอก ว่าสิ่งที่ทำไปนั้น ใช้ได้หรือไม่ ี่ จุครบพร้อม ให้นักแสดงเข้าใจ เพื่อให้ได้การแสดงที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด

5.2.1 ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 เอกสารรายงานการถ่ายทำ (Production Log)

รายงานความต่อเนื่อง Continuity						
Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"					Day	Night
Director : นาย กัลป์ ปานนท์			Camera : วิชาญ ศาสตร์		EXT	INT
Date : ศุกร์ 27 มกราคม 2549					Sheet 1	Tape 1
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark	
Title		0:01:39	C.U. กล้องพจนานุกรมดูจากเท้า	1	เพื่อเลือก	
Scene			เพื่อนไปถึงทำ ลีซอ	2	เพื่อเลือก	
				3	เพื่อเลือก	
				4	เสียงบอลพลาด	
				5	✓ Ok สุด	
				6	เพื่อเลือก	
		0:02:34	L.S. ลีซอเลี้ยงบอลผ่านเพื่อนๆ	1	เสียงพลาด	
				2	กล้องพลาด (ใช้ภาพเคมเพื่อเลือก) ตอนเลี้ยงหลบ	
				3	✗ ไม่ผ่าน	
		0:03:30		4	✓ Ok	
				5	พลาด (เสียงบอลผิดจังหวะ)	
		0:04:10		6	พลาด (เสียงบอลผิดจังหวะ)	
				7	ใช้ภาพคอมเลี้ยงกับเขาได้เพื่อเลือก	
				8	✗ ไม่ผ่าน	
		0:04:30		9	✓ Ok	
		0:04:43	P.O.V. แทนสายตา วิ่งเลี้ยงบอลหลบกอง หลังเข้าไวยิ่งผ่านไกล			
		0:05:19		1	✗ เคลื่อนกล้องไม่ดี	
				2	○ ใช้ได้ตอนยิงแล้ว	
		0:05:40		3	✓ Ok ใช้ได้	
		0:06:05	Dolly จากมุมหลัง ไกล (ลีซอเลี้ยงบอล) ภาพกว้าง L.S.	1	✗ กล้องไม่ดี (เคลื่อน)	
				2	✗ ไม่ดี เสียงบอลและยิง	
		0:06:40		3	○ ใช้ได้ตอนยิง	
		0:07:49		4	○ ใช้ได้ตอนยิง	
		0:07:07	(M.S.) Insert ไกลที่ลีซอเลี้ยงบอล	5	✗	
				6	✗	
				7	✗	
		0:08:40	Insert ไกล	8	○ ใช้ C.U. ที่ลีซอได้	
		0:09:00	Insert ไกล	9	○ ใช้ C.U. ที่ลีซอใกล้ๆ ได้	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"

Day

Night

Director : นาย กิจฉาปจนะ

Camera : วรงค์ คล้ายขนิ

EXT

INT

Date : ศุกร์ 27 มกราคม 2549

Sheet 2

Tape 1

Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:09:23	C.U. กล้องติดคน ถูกขอลโหมข้ามแล้ว	1	✗
			ลือขยับ (Insert)	2	✗
		0:09:32		3	○ ใช้ได้
				4	✗
				5	✗
				6	✗
		0:09:56	Insert Shot ถูกขอลข้ามประตู	1	✓ ใช้ได้
				2	✗
				3	✗ โคนร้องเท้า
		0:11:00	M.S. กล้อง Track เข้ามาจากด้านหลัง ลือขยับลงไปเล่นบอลกับเพื่อนๆ	1	✗ กล้องไม่ดี
		0:11:25	Insert แทนสายคอเสื้อ	1	✓ เปลี่ยนไปใช้
			M.S. กล้อง Track	1	✗ กล้องไม่ดี (เคลื่อน)
				2	✗ จังหวะไม่ดี
		0:12:57	Insert เพื่อนปีกสโกล		✓
		0:13:45	M.S. Track ลือขยับเดินเข้าไปหาเพื่อนๆ	1	✗ จังหวะไม่ดี
				2	✗
		0:14:20		3	○ เมื่อใช้จังหวะเดินไปแล้ว
				4	✗
				5	✗ ไม่ดี
		0:15:30	(มุมสูงขึ้นมารับข้ามโหล กล้อง Track in)	1	✓ Ok เมื่อใช้ได้
				2	✗ นักแสดงหิดคิว
				3	✗ จังหวะไม่ดี
		0:16:30	Track out เด็กๆ เล่นบอลอยู่	1	✓
		0:16:39	ปกกลางใกล้ M.C.V. ลือขยับมอง ก่อนเดินไปหาเพื่อนๆ (กล้อง Track in)	1	✗ ภาพไม่ผ่าน
				2	✗ Track in ไม่ผ่าน
				3	✗
				4	✗
				5	○ เมื่อเลือก ใช้ได้
				6	✗
		0:17:30		7	○ เมื่อใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสนทนาต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"				Day	Night
Director : บรรยาย กิจจานันท์			Camera : วรงค์ กล้าขจรณ์	EXT	INT
Date : เสาร์ 28 มกราคม 2549				Sheet 1	Tape 2
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
			E.L.S. เดินมาดูรถที่ระท่อม	1	✓ ภาพได้
				2	เสียงคอนหลังได้
		0:02:00		3	เสียงได้ / ภาพไม่ดี / เสียงเรียกได้
					คอนท้าย
		0:02:25	Dolly จากหลัง Tv. Two shot พยัคฆ์	1	พ้องเดินเร็วไป (ภาพคอนท้ายได้
			สี่ช		นิดๆ)
				2	✗
				3	✗ จังหวะไม่ดี Acting ไม่ผ่าน
		0:04:15		4	✗ เด็กเข้ามาในเฟรม ไม่ผ่าน
		0:04:19	M.S. มอง tv. Zoom in ก่อนเดินออกไป	1	
			F.G. เป็นขวากัน	2	✓ ได้คอนเดินออกทีหลัง
		0:05:00		3	✓ Ok ทั้งเสียงและภาพ
		0:05:30	M.S. มอง tv. Zoom in ก่อนเดินออกไป	1	✗
				2	✗
				3	✗
		0:06:10		4	✓ Ok
		0:06:25	Dolly ผ่านหน้าชาวบ้านดีใจ		✗ ไม่ใช่
		0:07:30	M.C.U. หนีสี่ชอติม	1	✗
				2	✗
		0:07:50		3	✓ Ok
		0:08:15	Two shot Track out พ้อเดินออกจาก	1	✗ Acting ไม่ได้ กล้องไม่work
			กระท่อมก่อน	2	✗
		0:09:10		3	✓ ได้คอนสี่ชชพุด
				4	✗
				5	* เสียงคอนพุดใช้ได้ เอาไปใช้ได้
		0:10:18	Track in ไปที่พี่ชวากันดูบอล	1	✗
				2	✗ พุดของดู mark เกินไป
		0:11:10	C.U. Tv.	3	✗
		0:11:35		4	✓ React(Tv.) พอใช้ได้
		0:11:50	Track in (ปรับ speed แล้ว)	1	✓
				2	✗

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : " สีนโมโลด ดึงไปให้ถึง "					Day	Night
Director : นาย กิจฉลปภนัท			Camera : วรงค์ คล้ายเขมณี		EXT	INT
Date : อาทิตย์ 29 มกราคม 2549					Sheet 3	Tape 2
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark	
		0:18:00	ภายในบ้านพ่อเปิดประตูลุกลือซอ	1	X	
				2	X กล้องไม่ได้	
				3	X	
				4	X	
		0:19:50		5	✓	
		0:20:00		6	✓	
		0:21:45	C.U. โกลีที่หน้าแล้วพูด	1	X	
				2	X	
				3	X	
				4	X	
			L.S. React ลือซอเดิน	1	X * เสียง cut นี้ไม่ได้เลย	
				2	X เพราะเสียงเพลงเข้า	
				3	X ตลอด	
		0:24:00		4	✓	
			C.U. หน้า	1	X	
		0:24:30		2	✓ * เสียงใช้ไม่ได้เลย *	
		0:25:10		3	✓	
			C.U. โขนของ	1	X	
				2	X * เสียงใช้ไม่ได้เลย *	
		0:26:10		3	✓	
		0:29:30	L.S. ลือซอเดิน เปิดประตูเข้าบ้าน	1		
				2	* เสียงใช้ไม่ได้เลย *	
				3		
				4	✓	
		0:29:40-	ข้ามโหลลือซอเปิดดูรูปนักฟุตบอลในสมุด	1	✓ * เสียงใช้ไม่ได้เลย *	
		0:30:40	(ครึ่ง M.S.)			
		0:32:30		2	✓	
		0:34:00	C.U. รูปธงชาติกำลังถูกระบาย	1	✓	
		0:34:10	เปลี่ยนมุม C.U. ธงชาติ	1	✓ * No sound *	
		0:35:05	C.U. รูปนักฟุตบอลทีมชาติ	1	X	
				2	X	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : " คืนไม่ไกล ต้องไปให้ถึง "					Day	Night
Director : นาย กังจพานนท์			Camera : วรงค์ กล้วยณ์		EXT	INT
Date : อาทิตย์ 29 มกราคม 2549					Sheet 4	Tape 2
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark	
				3	✗	
		0:36:35		4	✓ Ok	
		0:37:00	ข้ามโหล่โกลี่	1	✓ Ok	
				2	✗	
		0:38:07-	M.S. สีสอนอนเกิดตุ่มรูปนกฟลามอล	1	✓ ไม่ยิ้ม Acting ไม่ได้	
		0:39:30	ข้ามชด		ได้ตอน C.U.หน้าตุตุ	
					* sound no good *	
		0:40:30-	มุมตรง cut เดิม Acting ชาว	2	✓ * sound no good *	
		0:41:00				
		0:41:50	ระบายนี่เสร็จ ทีสุด	1	✓ * sound no good *	
		0:42:20	I.S. พ่อเกิดประตูมอของไม่สนใจ	1	✗ แสงสว่างไป	
				2	✓	
		0:43:00	C.U. พ่อสายหัว ไม่สนใจ	1	✗	
				2	✗	
				3	✗	
				4	✓ ใช้ได้ตอนประตูปิด	
		0:44:00	EXT. ELS. รั้วตึกงานหมู่บ้าน รั้วตึกใจ	1	✓ (แต่ยังรั้วไม่ดี) เพียงเล็กน้อย	
			แถบไม่มีคน	2	✓ (ใช้ได้เต็ม Take)	
		0:45:15		3	✓ (แบบกอดคอกันมา)	
		0:45:20	M.S. เสียงรั้วตึกใจ	1	✓ (แบบกอดคอ)	
				2	✓ (แบบไม่กอด)	
		0:45:59	จากมุมของด้านข้างรั้วผ่านต้นไม้	1	✓ (มีคุณลุง)	
				2	✗	
		0:46:41	มุมล่างหมู่บ้าน รั้วตึกใจ	1	✓	
		0:47:00	มุมสูง รั้วตึกใจ	1	✓	
		0:47:40	เดี่ยวตาม ด้านข้างรั้วตึกใจ	1	✗	
				2	✓	
		0:48:00	ตรงหน้าบ้าน รั้วตึกใจผ่าน	1	✓	
		0:48:15	Insert ใต้เสาหอร			
		0:49:00	Insert หมา			
		0:49:50	Insert ต้นวอ			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เขียนความต่อเนื่อง Continuity

Title : " สีนไม้ไกล ต้องไปให้ถึง "				Day	Night
Director : นาย กิจจา ปานนท์			Camera : วรงค์ คล้ายเขมณี	EXT	INT
Date : อาทิตย์ 29 มกราคม 2549				Sheet 5	Tape 2
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:50:39	Insert หนูปั้นและต้นวย		
		0:51:05	Insert คุณยาย		
		0:51:30	วิ่งดีใจมาบนเนินเขา	1	✓
				2	✓ (ทอดถอย)
				3	✓
		0:52:30	เดินหนีศอกลับ ไปกรุงเก่า (พอกับลิซอ)	1	✓
				2	✓ (เดินธรรมดา)
			พูด	1	✗
		0:53:20	พูดว่า "เร็วเข้า ยอเมี้ยวแต่เล่น"	2	✓
		0:53:50	เดินกลับบ้าน	1	✓
			Insert ต้นไม้		✓
		0:54:20	E.L.S. ลิซอและเพื่อนวิ่งมาที่ต้นไม้	1	✓
				2	✓
		0:55:10	E.L.S. PAN ตาม	1	✗ (เอาไว้ใช้ตอนนั่งได้)
		0:55:29	วิ่งหลบหลังก้อนหินไปที่ต้นไม้	1	✓
		0:55:53	จกค้อนหลัง ชูด้วย อุบด้วย	1	✓ * ไม่เอานเสียง *
		0:57:10	Two Shot วิ่งมาเนิ่งข้างต้นไม้	1	✗
				2	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนความต่อเนื่อง Continuity

Title : " สีนไม่ไกล ต้อง ไปให้ถึง "

Day

Night

Director : นรชาย กัจจปานนท์

Camera : วรงค์ คล้ายเขมณี

EXT

INT

Date : อาทิตย์ 29 มกราคม 2549

Sheet 1

Tape 3

Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:01:10	Slide shot ลีซอพูด (ตักบัวเงินต้องคิด	1	✓
			ที่ขนาดให้ได้) เพื่อน (นั่งคิดก็คิด)	2	✓
				3	✓
			React รำหน้ำลีซอ	1	✗ หัวเราะ (หลุด)
				2	✗
				3	✗
				4	✗
				5	✗
				6	✗
				7	✗
		0:02:40		1	✗
				2	✓
				3	✗
				4	✗
				5	✓ (เสียงได้)
		0:03:50		6	✓
		0:04:13	Two shot รำไกล	1	✓
		0:05:12	ELS. พอกำลีซอก็ถึงคืนทางไปกรุงเทพ	1	✓ (เสียงได้) เฉื่อยเฉือก
		0:05:45		2	✓ (เสียงได้) compose ไม่ได้
				3	✗
				4	✗
				5	✗
				6	✓
		0:08:00			
		0:08:30	Insert เสียงร้องเพลงของเพื่อนมา		
		ถึง	เพลงขอขมาไป		✓ (เสียงร้องเพลง)
		0:10:00			
		0:12:00	พ้อกับลีซอเดินขึ้นบ้าน	1	
		0:15:00		2	
				3	✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"

Director : นาย กิจฉัยพานนท์

Camera : วรงค์ คส์เมณี

Date : จันทร์ 30 มกราคม 2549

Day	Night
EXT	INT
Sheet 3	Tape 3

Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:24:10	Insert ทางรอดวิ่ง		
		0:25:01	ริมทางถนน ค้าไม้ Insert		
		0:26:09	นก		
		0:26:30	เดินมาขึ้นรถกระบะ	1	
		0:27:30	เดินมาขึ้นรถกระบะ	2	✓
		0:28:20	Insert คนงนในไร่		
			ขึ้นกระบะ	1	✓
			รอดออก		✓
		0:31:00	เดินออกจากไร่	1	✓
				2	
		0:32:00	สะท้อนน้ำในไร่		✓
		0:33:00	นั่งรถ		
		0:34:00	Two shot นั่งรถกลับ		
		0:35:00	C.U. ลีซอสัมผัสลม		
		0:37:00	โหม่งบอลเล่น		
		0:38:00	C.U. หน้าพ่อ		
			C.U. หน้าพ่อ กับลีซอโหม่งบอล		
			C.U. ลีซอเงมือ		
		0:39:40	Insert หน้าพ่อในกระจก		
		0:40:00	Two shot พ่อกับลีซอ มุมสูงนั่งรถ		✓
		0:41:19	รถกระบะมารับ ลีซอที่โรงเรียน	1	✗
		0:42:00		2	
				3	✓
		0:43:30	เดินกลับขึ้นรถ		
			-มุมด้านหลัง		
		0:44:50	Insert โรงเรียน		
		ถึง			
		0:49:00			
		0:49:30	ซ้อมมาเล่นกับลีซอ กระโดด ฮกษา จีฬัฟ		
		0:52:00	เดินมาสนามซ้อม		
		0:53:20	วิ่งซ้อม speed		
			กด โกล		
		0:55:00	ซ้อมยิง		
		0:56:49	ซ้อมยิง		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"

Day

Night

Director : นาย กิจฉาน นานนท์

Camera : วรงค์ คล้ายเขยี่

EXT

INT

Date : จันทร์ 30 มกราคม 2549

Sheet 1

Tape 4

Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:01:20	ซ้อมบอล ซ้อมยิง		
		0:01:40	โหม่ง ยิงจุดโทษ	✓	
		0:04:00	ยิง (จากมุมหลังไกล)		
		0:05:40	เล่นบอล ซ้อม	✓	
		0:07:01			
		0:07:50			
			ชก โกล		
		0:09:00	ซ้อม โกลเล็ก		
		0:10:10	Dolly หลัง โกล		
			Dolly หลัง โกล	✓	
		0:11:30	ลูก โทษ Dolly	✓	
		0:13:00	Dolly ซ้อมเลี้ยงบอลผ่านกรวย	✓	
		0:14:00	หลังกรวย เลี้ยง ไปยิง		
		0:16:05	เลี้ยงบอล (ต่อ)		
		0:17:00	อาจารย์สั่งสอน Dolly	✓	
		0:19:30	ตั้งลูก เตะ	✓	
		0:20:00	Insert 7 : บอลเข้าคาน่า		
		0:23:00	เด็กๆ กลับบ้านด้วยจักรยาน (E.L.S.)		
		0:23:56	ซ้อมบอลกับเพื่อนๆ พ่อเดนิมรับ		
		ถึง			
		0:26:00			
			พ่อเดนิมรับ	1	✗
					✗
				✓	
		0:30:00	รับหน้า พงศ (Dolly)	1-7	✗ (เอาเสียงไว้ไว้) ภาพอาจจะ ไม่มี
		0:34:27			✓
		0:35:00	เตะบอล (slow)		Insert
		0:38:00	โหม่งพักอก / โหม่ง		Insert
		0:38:19	ขึ้นรถตู้		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"			Day	Night	
Director : นายเสถียร จิตปิ่นนธ์		Camera : วรงค์ อภิชาติ	EXT	INT	
Date : กิ่งกร 31 มกราคม 2549			Sheet 2	Tape 4	
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:41:30	การรถขยับ		
		0:44:00			ใส่เพลง
					(ยังได้)
		0:48:24			ครึ่งหลังแล้ว
		0:51:27			จบจบ
			Insert อิงเข้า วิ่งบน แอเนกส		
		0:52:00	วิ่งดีใจ พอยิ่งเข้า		
		0:53:00	พ้อดีใจ จากนั่งดูขึ้นยกมือ		
			Dolly (C.U.) หน้าดีใจ : (2 take)		
			01 Take 1		
		0:54:00	Insert นึกบอยเดินลงสนาม		
			Dolly		
			วิ่งดีใจออกนอกสนาม	1	✓
			Track out ออก	2	✓
		0:56:04	สวมชุดเดินเข้าสนาม 2 คน		✓
			พ้อเดินเข้าไปในสนาม หันหลังเดินกลับ		✓
		0:57:40	หันหลังเดินกลับ		✓
		0:58:00	Insert ในรถคู่		
		จบหมด			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"					Day	Night
Director : นาย กิจจา ปานนท์			Camera : วรงค์ คล้าขมิณี		EXT	INT
Date : ถึงคร 31 มกราคม 2549					Sheet 1	Tape 5
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark	
		0:01:04	ถิ่นเพง ซ้อมบอกล พ่อเงิน โกล		✓	
			C.U. หน้าพ่อเงิน โกล Track in		✓	
		0:01:45	C.U. หน้า กิ๊ซช Track in		✓	

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"					Day	Night
Director : นาย กิจจา ปานนท์			Camera : วรงค์ คล้าขมิณี		EXT	INT
Date : พุธ 1 กุมภาพันธ์ 2549					Sheet 1	Tape 5
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark	
			Insert บัตรประชาชน กับเงิน (หลายมุม)			
			C.U. หน้าพ่อ กิ๊ซช		✓	
		0:41:00	พระอาทิตย์ตก รดวิง		✓	
		0:42:00	พระอาทิตย์ (นิ่งดี)		✓	
			Sunlight แสงสุดท้าย		✓	
		0:46:20	ผ่านเค้นตรวจ / กรุงทพ ถนน		✓	

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"					Day	Night
Director : นาย กิจจา ปานนท์			Camera : วรงค์ คล้าขมิณี		EXT	INT
Date : พฤหัสบดี 2 กุมภาพันธ์ 2549					Sheet 1	Tape 5
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark	
		0:51:59	Insert งบก่อสร้าง เซ็คดู		✓	
			ตัดก่อสร้าง / Finclapse		✓	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : " สิ้นไม่ไกล ต้องไปให้ถึง "

Day

Night

Director : นาย กิจฉานนท์

Camera : วรงค์ ศลิขณณี

EXT

INT

Date : พฤศจิกายน 2 กุมภาพันธ์ 2549

Sheet 1

Tape 6

Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
			Insert ท้องฟ้า		✓
		0:05:40	เดินใต้สะพานมา		✓
		0:07:33	กว้างสุด E.L.S.		✓
		0:08:00	Insert นิ่งพัก		✓
			ชุดถึงกรุงเทพ (นิ่งพัก)		✓
			เดินมาที่ก่อสร้าง		✓
			Two shot มองสถานที่ที่โรงงาน		✓
		0:11:00	Two shot สีขอบว่า มีแต่เธอ กรุงเทพ		✓
		0:12:19	C.U. หน้าคนชาย		✓
			ชุดไม่เห็นเหมือนในสีมกลย		✓
		0:12:59	C.U. หน้าพ่อ "ที่นี้แหละกรุงเทพ"		✓
			Two shot ขึ้นหลังพูดว่า		✓
			"อดทนหน่อย" เดินออกไป		✓
		0:14:42	เดินเข้าที่พัก มุม 1		✓
			มุม 2 นิ่งพัก Insert โกลี		✓
		0:16:00	Insert ลูกบอล		✓
		0:17:01	ถนนทางสนามบอลกับคนงาน	1	X
				2	✓
			Insert Candid คนงาน		✓
		0:18:02	สีจอนิ่งเศร้า		✓
			ขอพ่อ ไปสนามบอลเอง		✓
		0:21:21	ขอพ่อไปสนามบอลเอง		✓
			Insert ถึงจขะ		✓
			ทำงานก่อสร้าง ของเอง		✓
			(E.L.S.) ลูกนั่งมอง		✓
			ลูกนั่งเหม่อ ทยากไปสนามบอล		✓
			ลูกนั่งเหม่อกับลูกบอล		✓
			Close Frame / Two shot		✓
		0:25:28	ขึ้นไหล่พ่อ สีจอนิ่งเหม่อ		✓
			M.S. / B.C.U. / C.U.		✓
		0:27:00	พ่อลูกออกไป		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : " สีนไม่ไกล ต้องไปให้ถึง "			Day	Night	
Director : นาย กิจจาปนันท์		Camera : วรงค์ อภิธรรมณี	EXT	INT	
Date : ศุกร์ 3 กุมภาพันธ์ 2549			Sheet 1	Tape 7	
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
			Insert รูปถ่ายนักฟุตบอล		✓
			รูปถ่ายในสวน		✓
			C.U. ลูกบอลและมือ "สวนกีฬา"		✓
			ELS. เดินเข้าสนาม		✓
			M.S. ถัดจากหน้าของสนาม		✓
			ELS. เดินตามทางเดินในสนาม		✓
		0:07:13	Full shot หูควงสนาม		✓
		0:08:00	เดินเข้าสนาม กล้องติดตาม		✓
		0:08:50	มุมเด็กตัวเล็ก กับสนามใหญ่ๆ Pan out		✓
			ในสนาม		
		0:09:57	Hand Held ตามถือ		✓
			ถอดรองเท้า		✓
		0:12:00	ถอดรองเท้าที่เก้าอี้สนาม		✓
			เตะบอล		✓
		0:13:17	เก้าอี้สนาม มุม side B.C.U.		✓
		0:14:20	มุมสาย Action ถอดรองเท้า (ด้านหลัง)		✓
		0:15:00	Pan สูง เดินไปเลี้ยงบอล เกียงบอล		✓
		0:16:02	เลี้ยงบอลข้างหน้า (ด้านหน้า)		✓
			(ด้านหลัง)		✓
			ELS. เลี้ยงบอล		✓
			Shot มุมรอบรอบตัวถือ		✓
			ขึ้นมองความยิ่งใหญ่ L.S./M.S./C.U.		✓
			เท้า		✓
			สนามเตรียม เดินเข้าสนาม		✓
			Tip ขึ้นเค้งแต่เท้า		✓
			C.U. หน้า		✓
			มุมๆ M.S.		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : " สีนไม่ไกล ต้องไปให้ถึง "				Day	Night
Director : นาย กิจจานนท์		Camera : วรงค์ คล้ายยงณี		EXT	INT
Date : สุกรี 3 กุมภาพันธ์ 2549				Sheet 2	Take 7
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
			หมุนๆ C.U. shot		✓
			บาทสุดท้ายตรงประตู / มองซ้ายมองขวา + เดิน		✓
			เข้าสนาม C.U. หน้าถ่อบ ถึงตมเข้ามใน		✓
			สนาม		✓
		0:40:11	E.L.S. เดินเข้ามาในสนาม		✓
		0:40:10	E.L.S. กว้างสุดเดินเข้ามาในสนาม		✓
			ใกล้เข้ามา		✓
		0:43:00	จุดโทษ + วิ่งตีใจ		✓
		0:45:00	วิ่งจุดโทษตีใจ / ตีไกลพอใกล้		✓
		0:46:42	แยกตีใจ		✓
		0:47:22	เสียงรอกลมจะยิงจุดโทษ		✓
		0:47:52	ตั้งยิงจุดโทษ		✓
		0:48:30	วิ่งตีใจวนๆ จนถึงลงนอน		✓
			นอนหลับ		✓
		0:51:04	นอนหลับตา ตีใจ ยืน		✓
			C.U. / L.S. / M.S. / นอน (มีน)		✓
		0:52:30	ล้มลงนอนพร้อมกับบอล		✓
		0:54:00	E.L.S. นอน พอมเอาเท้าให้		✓
		0:56:13	วิ่งตีใจกับพ่อ		✓
			วิ่งล้มลงนอนกับพ่อ		✓
			Two shot นอนพอมแสดงทรมานขิ้นดี		✓
			มุกต พ่อ..พามาถึงฝั่งฝันแล้วนะ		✓
			B.C.U. หน้าสี่ขมของฟ้า		✓
			(นอน) สีน		✓
			M.S. ยืนตะโกนบอกชื่อ		✓
		1:01:10	ทีม ขึ้นพูดชื่อ		✓
			ยืนมองก่อนเดินออกนอกสนาม		✓
			วิ่งกลับไปหาพ่อ		✓
			ชะ โจมเองเร็วก่อนจะออกจากสนาม		✓
		1:08:00	นั่งมองคึกๆ ตะบอ (มุนข้าง) / (มุนหลัง)		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"				Day	Night
Director : นรราช กิจจำนนท์		Camera : วรงค์ กล้าเขมณี		EXT	INT
Date : ศุกร์ 3 กุมภาพันธ์ 2549				Sheet 3	Tape 7
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
			นั่งถือไม้กิน		✓
			เก็บขยะ		✓

รายงานความต่อเนื่อง Continuity

Title : "ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง"				Day	Night
Director : นรราช กิจจำนนท์		Camera : วรงค์ กล้าเขมณี		EXT	INT
Date : ศุกร์ 3 กุมภาพันธ์ 2549				Sheet 1	Tape 8
Scene	Shot	Code	Description	Take	Remark
		0:35:36	เร็วชน (2) (ต่อ)		✓
			คุยอะ		✓
		0:39:00	นั่งหมอบ		✓
			นั่งกินก่อนออกจากบ้าน		✓
			นั่งหงาย จมหลับ (มุมเฉียง 1)		✓
		0:44:20	บนพระข เท็คตัก (มุมเฉียง 2)		✓
			C.U. หน้าสรีระ เหนงๆ		✓
			Tilt ตาม จนที่เปีย "ความฝัน"		✓
			Compose ป้าย "ความฝัน"		✓
			Tilt ขึ้นรับป้าย		✓
		0:47:45	Tilt ลงรับสไลด์ Shot ๑11		✓
		0:49:00	Insert ตึกก่อสร้าง		✓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (POST – PRODUCTION)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำเป็นขั้นตอนเกี่ยวกับการนำภาพต่างๆที่ถ่ายไว้เรียงลำดับเหตุการณ์ และเล่าเรื่องให้ตรงตามบทภาพยนตร์ การลำดับภาพ การทำเสียงประกอบภาพยนตร์ เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่มีความสำคัญในกระบวนการผลิต

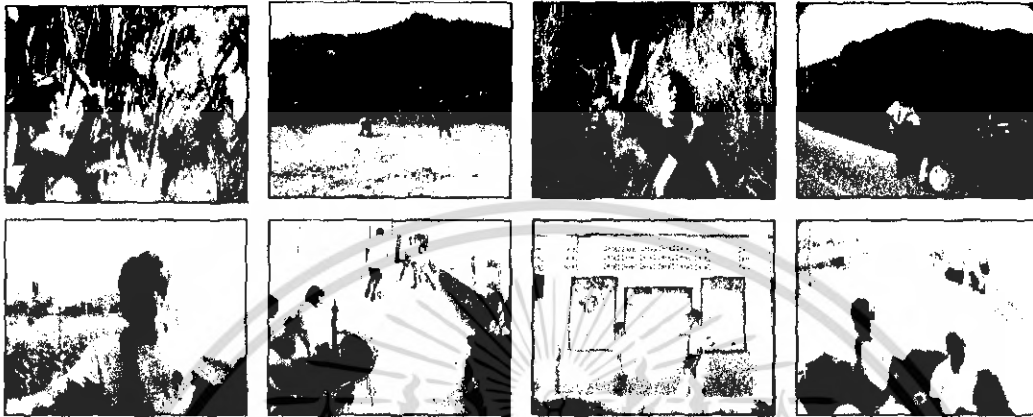
เมื่อเรามีฟุตเทจแล้ว จึงสามารถนำมาเรียบเรียงลำดับเรื่องราวเข้าด้วยกัน โดยเอาลำดับในบทภาพยนตร์ เป็นหลัก ในขั้นนี้ยังไม่มีการตัดภาพส่วนใดส่วนหนึ่งทิ้ง แต่จะเห็นการเรียงลำดับภาพ และ เสียง ตามความยาวของฟุตเทจทั้งหมดที่ถ่ายมา เราเรียกว่า การเรียงคัต (ASSEMBLY)

6.1 การลำดับภาพ

ความมุ่งหมายของโครงการ ในภาพยนตร์เรื่อง “ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง” ต้องการเล่าเรื่องไปถึงผู้ชม โดยง่าย ชัดเจน ด้วยการลำดับภาพตามลำดับความน่าสนใจของเหตุการณ์นั้น การลำดับภาพโดยรวมจึงเป็นการเรียงตามเหตุการณ์ที่ดำเนิน ไปเรื่อยๆ คล้ายกับความจริงคือการดำเนินชีวิตประจำวันของแต่ละคน เป็นหลักสำคัญในการลำดับภาพเพื่อเล่าเรื่อง

การเล่าเหตุการณ์

คือการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ก่อนและหลัง หลักและรอง อย่างเปิดเผย ตามโครงสร้างของบทภาพยนตร์ เช่น

6.1.1 ภาพ แสดงการลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์

SCENE 1

พ่อและลีซอ กับเหตุการณ์ปกติของแต่ละวัน ลีซอเล่นฟุตบอลตลอดเวลาในทุกๆที่ พ่อก็ทำงานในป่าทุกวัน และต้องไปรับลูกด้วยรถคนงานทุกวัน ลีซอก็เล่นฟุตบอลที่โรงเรียนทุกวัน

-การเล่าอารมณ์

คือการลำดับภาพเพื่อสื่ออารมณ์ ต้องอาศัยความซับซ้อนของการหาจังหวะ เพื่อรื้ออารมณ์คนดูให้รู้สึกตามนั้น ตัวอย่างเช่น

6.1.2 ภาพ แสดงการลำดับภาพเพื่อเล่าอารมณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCENE 2 ภายนอกทางเดินเข้าหมู่บ้าน

เป็นเหตุการณ์ตอนต้นของเรื่องทีบอกวาลีซอสนใจและฝันอยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติ ด้วยการที่ เขาหยุดดูการถ่ายทอดฟุตบอลที่กระท่อมในทางเข้าหมู่บ้าน โดยชาวบ้านส่งเสียงเฮดังลั่น ตะโกน เรียกชื่อ “ลีซอ ลีซอ” ศูนย์หน้าทีมชาติไทยที่ทำประตูได้ ค.ช.ลีซอก็ดีใจกับประตูของทีมชาติไทยไป ด้วย แต่พ่อของเขากลับไม่สนใจเดินกลับบ้านอย่างเดียว ทำให้ลีซอต้องรีบเดินกลับไปกับพ่อด้วย ผู้ทำใจองค์ประกอบเสริมในการเล่าบรรยากาศ ด้วยการตัดสลับภาพในทีวีคือการแข่งขันฟุตบอล แล้วใช้เสียงของชาวบ้านที่ร้องเรียกชื่อ ลีซอ แล้วหาจังหวะตัดรับหน้า ค.ช.ลีซอที่ยิ้มดีใจแก้มปริที ชาวบ้านตะโกนเรียกชื่อของตัวเอง

6.2 การตัดหาย (Rough Cut)

คือการเรียงภาพที่ถ่ายทำเสร็จแล้วพร้อมด้วยเสียง ร้อยเรียงให้ครบและตรงตามจำนวนบท ก่อนในครั้งแรก โดยยังไม่ต้องคำนึงถึงรายละเอียด และความยาวของช็อต ที่พอเหมาะ เสียงก็ยังไม่ ต้องเก็บรายละเอียดและปรับเปลี่ยนมาก อาจจะมีตัวอย่างเสียงดนตรีประกอบไว้แล้วได้บ้าง

โดยวิธีการตัดหายอันดับแรก ข้าพเจ้าใช้วิธีจับแกมหมวดหมู่ในแต่ละฉาก ด้วย ความสำคัญของช็อต เนื้อหา แล้วก็ทำการคัดเลือกช็อตที่ใช้ได้ และตัดฟุตเตจที่ไม่ได้ใช้งานออกไป แล้วก็ร้อยเรียงตามบทจาก 1 ไปถึง 10 จนครบตรงตามบทจบเสร็จสมบูรณ์

การตัดหายมีปัญหาเพราะว่าขั้นตอนของการถ่ายทำในแต่ละช็อตแต่ละซีนเป็นการ ถ่ายช็อตแบบ Long Take (ถ่ายความยาวช็อตมาจากๆเพื่อเก็บไว้ใช้งานทั้งหมด) ขาดการกำหนด ความยาวช็อตที่ชัดเจน การตัดหายในครั้งแรกจึงใช้เวลาเสร็จสิ้นไปทั้งหมด 18 นาที ซึ่งถือว่าเยอะ มากยาวนานเกินไปสำหรับภาพยนตร์สั้นเรื่องหนึ่ง ด้านของเสียงประกอบก็ยังไม่เรียบร้อย ช็อตบางช็อตมีความยาวตัดแต่ถ่ายถึง 2 นาที ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องใช้ช็อตยาวๆขนาดนั้น

6.3 การตัดแบบละเอียด (Fine Cut)

เป็นการตัดต่อขั้นสุดท้ายก่อนจะทำให้ภาพและเสียงรวมเป็นหนึ่งเดียว ต้องเก็บรายละเอียดทุกอย่างให้หมดไม่ว่าจะเป็นความยาวช็อตที่ผู้กำกับพอใจ การลำดับเหตุการณ์เล่าเรื่อง เล่าอารมณ์ โทนสีของภาพรวมของภาพยนตร์ รวมถึงความต่อเนื่องระหว่างฉากต่อกันด้วย

หลังจากพบปัญหาตอนตัดคือหยาบแล้วก็กลับมาคิดทบทวนหาวิธีการลำดับเล่าเรื่องใหม่ โดยอันดับแรกต้องตัดช็อตที่มีความยาวช็อตหลายๆออกไปเลือกไว้เพียงจังหวะที่มีความสำคัญเท่านั้น เช่น ช็อตที่มีความยาวช็อต ถึง 2 นาที ก็อาจจะต้องเลือกส่วนที่สำคัญที่สุดเหลือเพียง 7-10 วินาทีเท่านั้น

และการลำดับเรื่องต้องใช้ภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง สำคัญเท่านั้น ภาพประกอบเสริมอื่นๆที่ทำให้เรื่องยึดเหนี่ยว เนื้อเรื่องไม่ดำเนินไปข้างหน้า ก็ไม่มีความจำเป็นต้องนำมาใส่ ต้องตัดออกให้หมด เช่น ภาพวิวทิวทัศน์ต่างๆ โดยข้าพเจ้าให้ตัวละครไปยืนกับสถานที่เหล่านั้นซึ่งไม่มีในบทภาพยนตร์และไม่จำเป็นจะต้องถ่าย มีเยอะมาก จึงต้องตัดทิ้งให้หมด

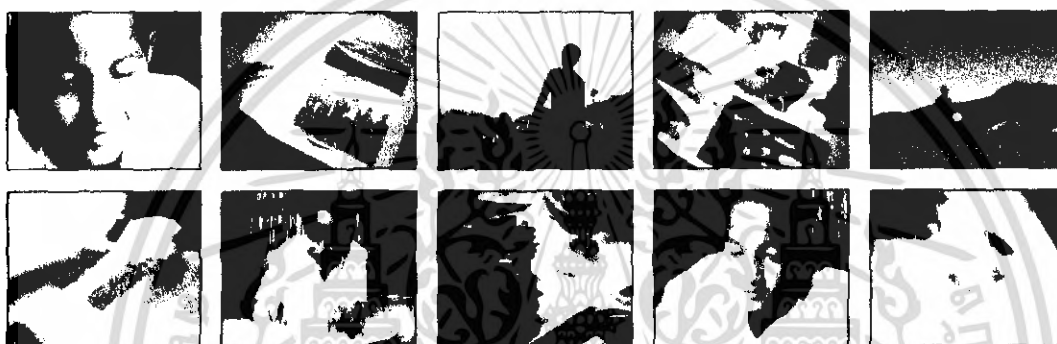
ข้าพเจ้าใช้แนวความคิดของการลำดับภาพแบบหนึ่งสั้น คือ การใช้ภาพที่หลากหลายและตรงกับตามบท แต่ใช้ความยาวช็อตในแต่ละช็อตน้อยลง เข้าร้อยเรียงกันให้เกิดกระบวนการลำดับภาพและดำเนินเรื่องในหัวของผู้ชม ไม่จำเป็นต้องใช้ช็อตที่เป็นเวลาจริง (Take Time) ซึ่งความยาวช็อตเหมือนปกติมนุษย์ เช่น การเดินจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ใช้เวลาเกือบ 1 นาที ก็เลือกช็อตนี้มาแค่ 4-5 วินาทีเพื่อบอกว่าตัวละครเดิน เพียงเท่านั้น แล้วก็ตัดไปที่ช็อตอื่นที่อยู่ในฉากเดียวกัน และสามารถทำให้เรื่องดำเนินไปข้างหน้า

ข้าพเจ้าก็ใช้แนวความคิดนี้ในตัวอย่างการลำดับภาพเพื่อเล่าเหตุการณ์ในฉากเปิดเรื่องตอนต้นของภาพยนตร์ ที่ใช้ภาพหลากหลายและอาจจะผิด เวลาและสถานที่ แต่ก็ใช้วิธีการนำภาพเยอะๆมาเรียงกันแล้วให้คนดูจับความสำคัญของภาพที่บอกที่ละภาพเอาเอง เพราะเนื้อเรื่องในฉนวนั้นจะดำเนินต่อเนื่องไปเรื่อยๆด้วยการกระทำของตัวละครเอง

6.4 ตัวอย่างการตัดต่อและเทคนิคของการตัดต่อ

ข้าพเจ้าเป็นผู้กำกับที่คิดเสียดายฟูทเจจที่ถ่ายมาเยอะๆ บ่อยมาก เสียดายและเก็บภาพที่สวยงามไว้ใช้งานตลอด จึงทำให้ภาพยนตร์ที่ออกมามีความยาวเกิน 1 ชั่วโมงปกติ

ข้าพเจ้าจึงชกบใช้วิธีแก้ปัญหาโดยนำเอาเทคนิคการซ้อนภาพ เพื่อลำดับเรื่อง เข้ามาใช้เป็นประจำโดยการนำภาพที่ต่อเนื่องกัน แต่อาจจะต่างสถานที่ต่างเวลามาทับซ้อนเข้าหากัน และก็ร้อยเรียงต่อเข้ากับฉากที่เป็นการลำดับเรื่องให้รวดเร็วกระชับขึ้น และอาจจะได้ความหมายของภาพ ข้อมูลสื่อสารมากขึ้น ตัวอย่างเช่น

6.4.1 ภาพ แสดงการลำดับภาพต่างสถานที่ต่างเวลา

6.4.2 ภาพ แสดงการทำเทคนิคซ้อนภาพ

ตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงการซ้อนภาพเพื่อสื่อความหมายบางอย่างให้เนื้อเรื่อง เช่นภาพ ลิซอ ดีใจในการแข่งขันฟุตบอลซ้อนเข้ากับรูปธงชาติไทย , ภาพลิซอนอนในสนามฟุตบอลซ้อนเข้ากับภาพลิซอดูความยิ่งใหญ่ของสนาม , ภาพลิซอและพ่อซ้อนกับเส้นทางถนนให้ความหมายในการเดินทาง , ภาพสุดท้ายแสดงความหมายสิ้นหวัง หดหู่ ลิซอเหลือแต่ตัวเพราะต้องเร่งร้อนแถวสนามกีฬา ภาพแสดงการซ้อนเท้าอันเปลือยเปล่าของลิซอกับใบหน้าที่เหม่อลอยไร้จุดหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 การตัดต่อเสียงและวางเพลงประกอบ

การทำงานภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ดนตรีประกอบที่เป็นสื่อบ่งบอกถึงกลุ่มชนหนึ่งได้หลายแง่ ตั้งแต่ความเป็นอยู่ วัฒนธรรม รวมทั้งรูปแบบของการใช้ภาษาสื่อสาร รูปแบบเนื้อหา รูปแบบแสดงออกของกลุ่มนั้น เป็นการนำเอาเสียงขลุ่ยพื้นบ้านมาลิ้มลิ้มให้เข้ากับดนตรีประกอบเดิมที่นำมางภาพยนตร์ที่ใกล้เคียงกันในเรื่องของอารมณ์

เพลงประกอบหลักๆก็นำมาจากภาพยนตร์ที่เนื้อหาใกล้เคียง อารมณ์ใกล้เคียงกันกับเรื่องนี้ คือเลือกเพลงประกอบของภาพยนตร์เด็ก ของประเทศอิหร่านเรื่อง COLOR OF PARADISE และ ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่อง NOBODY KNOW ซึ่งทั้งสองเรื่องมีดนตรีประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความรู้สึกของเด็กเป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

สรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ

7.1 วิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทำภาพยนตร์

7.1.1 การเขียนบท

การเขียนบทดำเนินไปตามขั้นตอน หลังจากได้แนวความคิดหลักเป็นต้นไฉนี้ แต่ปัญหาของการเขียนบทเรื่องนี้คือ การไม่ได้ไปสัมผัสและพบปัญหาของตัวละครจริงสถานการณ์ต่างๆของตัวละครก็เป็นการนั่งจินตนาการเอาเอง โดยไม่ทราบเลยว่าตัวละครที่เลือกมามีปัญหาอย่างนั้นจริง

ข้าพเจ้าจึงเน้นการเขียนบทร่างแรกที่พัฒนาจากแนวความคิดและพล็อตเรื่องไปที่การใช้สัญลักษณ์แต่ละอย่างแทนการกระทำและความนึกคิดของตัวละครเป็นการแทนความต้องการของชาวเขาด้วยการกระทำตัวละครที่ดูเพื่อฝัน ซึ่งเป็นความคิดที่ถูกคิดขึ้นมาเอง โดยไม่ได้อิงกับหลักความจริงเลย ตัวอย่าง เรื่อง การเตะฟุตบอล , การอยากเป็นนักฟุตบอลทีมชาติไทยก็เหมือนกับการอยากได้สัญชาติไทย แนวคิดหลักเรื่องสัญลักษณ์จะเป็นเรื่องสัญชาติของชาวเขาเป็นส่วนใหญ่

การแก้ไขปัญหาคือ ข้าพเจ้าจึงต้องเดินทางไปสถานที่จริงๆ ให้เร็วที่สุดก่อนการปรับบทก่อนการถ่ายทำและก็ทำการสำรวจสังเกตวิถีชีวิต ปัญหาต่างๆของตัวละคร และหีบเอาเหตุการณ์ที่เป็นจริงทั้งหมดมาเป็นแกนหลักในการดำเนินเรื่อง แต่ก็ยังคงสาระเนื้อหาและสัญลักษณ์ที่ต้องการจะสื่อไว้

7.1.2 การคัดเลือกนักแสดง

ปัญหาของนักแสดงมีอยู่หลายอย่างมาก ทั้งที่ตัวละครหลักจะต้องเป็นเด็กที่หน้าซุปร้าง หน้าตาตามความจริงแล้ว เด็กก็ต้องสามารถเล่นฟุตบอลได้ดีอีกด้วย แถมยังต้องหาเด็กชาวเขาที่พูดภาษาไทยอ่านภาษาไทยได้คล่อง เนื่องด้วยจะได้สื่อสารและกำกับได้ เพราะการกำกับเด็กชาวเขาให้พูดภาษาเฝ้าตัวเองนั้นต้องอธิบายยากลำบากพอตัว

ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะใช้นักแสดงที่ใกล้ความเป็นจริงมากที่สุด เด็กที่เป็นนักฟุตบอลของโรงเรียนจริงๆ พ่อที่อายุใกล้เคียงความจริง การแสดงและการกำกับจึงเป็นเรื่องยากมากเพราะต้องอธิบายหลายรอบภาษาที่สื่อสารก็ไม่ค่อยรู้เรื่อง

ปัญหาอีกประการหนึ่ง คือ ข้อแม้ที่ต้องหานักแสดงชาวเขาจริง ต้องพูดภาษาไทยได้ฟังภาษาไทยได้และยังต้องหาชาวเขาที่ถูกกฎหมายคือมีสัญชาติไทยจริง สามารถพามาถ่ายทำที่กรุงเทพฯ ได้ ต้องมีบัตรประชาชนที่ถูกกฎหมาย ซึ่งเป็นเรื่องยากมากในแต่ละหมู่บ้าน จะมีชาวเขาที่ไม่มีสิทธิ ไม่มีสัญชาติ ไม่มีบัตรเยอะมาก

7.1.3 สถานที่ถ่ายทำ

ปัญหาอย่างเดียวของการหาสถานที่ถ่ายทำคือ หน้าที่ที่สะดวกสบายยากมาก เพราะข้าพเจ้าคิดว่าการหาสถานที่สวยๆ ในการถ่ายหนังไม่ใช่เรื่องยาก แต่การหาสถานที่ที่สามารถไปได้จริง มีที่พักรับรองเพียงพอกับทีมงาน และนักแสดง ความปลอดภัยในการเดินทาง เป็นเรื่องสำคัญ มากที่ต้องคำนึงถึง สำหรับการไปถ่ายภาพยนตร์ต่างจังหวัด

ข้าพเจ้าค้นหาสถานที่ถ่ายทำสวยๆ ไว้หลายแห่ง แต่ไม่มีคนสนับสนุนลำบากเกินไปในการไปเสี่ยงโดยเราไม่รู้จักใคร แต่ข้าพเจ้าโชคดีที่ได้รับ การสนับสนุนของโครงการประกวดหนังสั้นของมูลนิธิกระเจงเงาะ เป็นองค์กรที่สนับสนุนให้ที่พักและสถานที่ถ่ายทำที่ดีใช้ได้ จึงเลือกที่จะเข้าร่วมโครงการกับทางมูลนิธิ

ปัญหา ณ. สถานที่ถ่ายทำจริงที่เชิงราช ก็คือสถานที่แต่ละสถานที่ที่แยกย่อยบทในการถ่ายทำไว้นั้น อยู่กันไกลพอสมควรต้องมีรถในการขนของ และรับส่งนักแสดงกับทีมงาน เส้นทางการเดินทางรถก็เต็มไปด้วยความยากลำบาก บางสถานที่เช่นหมู่บ้านชะพู้ที่ตั้งอยู่บนเขา ก็รถไม่สามารถขับขึ้นเขาได้ ต้องเดิน หรือนั่งรถมอเตอร์ไซด์ขึ้นไปและต้องไปกลับหลายรอบเพราะอุปกรณ์การถ่ายทำเยอะ นักแสดงก็เยอะ

7.2 ข้อเสนอแนะ

มีข้อเสนอแนะอยู่แยกเป็น 3 ประเด็นใหญ่ๆ

7.2.1 แนวความคิดและกระบวนการทำงาน

การจะนำเสนอแนวความคิดสักอย่างหนึ่งเป็นเรื่องยาก แล้วการทำงานบนแนวความคิดนั้นให้ออกมาเป็นรูปร่างก็ยิ่งยากขึ้นไปอีก แต่การกล้าที่จะคิดสิ่งสนุกๆและกล้านำเสนอสิ่งที่แปลกใหม่ก็เป็นเรื่องท้าทาย ข้าพเจ้าเป็นผู้กำกับ ประเภท ชอบทดลองและคิดอะไรแปลกๆใหม่ๆอยู่เสมอ ซึ่งบางเรื่องก็ขัดกับความคิดของอาจารย์ บางเรื่องตรงกัน แต่สิ่งสำคัญสำหรับแนวความคิดแต่ละโครงการคือ การกล้า และแน่วแน่ กับความคิดของตน และกล้าจะรับคำติ ชม ไปเพื่อพัฒนาแนวความคิดนั้น ไม่ใช่ว่า พออาจารย์ติแล้วก็ล้มเลิก ซึ่งตัวผู้ทำเองก็เคยที่ถอดใจมาก่อน

ส่วนกระบวนการทำงานนั้นต้องอาศัยความรักที่จะทำ ขยัน อดทน เพราะกระบวนการต่างๆในการทำภาพยนตร์ 1 เรื่องนั้นถ้าหากมาก ตั้งแต่เริ่มจนจบสิ้น

ซึ่งตลอดโครงการศิลปะนิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าทำด้วยความรัก อดทน ตั้งใจจริง และก็รับฟังคำติ คำชมเพื่อเป็นแรงผลักดันให้งานออกมาตรงตามแนวคิดของตัวเองมากที่สุด

7.2.2 การทำงานร่วมกับผู้อื่น

การเป็นผู้กำกับที่ดีได้นั้นต้องมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้มากๆ และได้ประสิทธิภาพ ต้องกำกับนักแสดงให้ได้ตามอารมณ์ของแต่ละฉากนั้นๆ และต้องทำงานในอีกด้านหนึ่งคือ ร่วมทำงานกับทีมงานให้เข้าใจและยอมรับกันให้ได้ ต้องมีสมาธิต่อหน้าที่ผู้กำกับให้มากๆเช่นกัน การทำงานแล้วให้นักแสดงไว้ใจและแสดงได้ดี ทีมงานไว้ใจ ก็ถือ เป็นเรื่องที่สำคัญกับคนนั้นสอบผ่าน

7.2.3 การทำงานกับตัวเอง

นอกจากการทำงานกับผู้อื่นแล้ว การจัดการกับตัวเองรับมือชอบหน้าที่ของผู้กำกับให้ได้ก็ เป็นเรื่องสำคัญ ผู้กำกับที่คิดต้องรู้ว่าทำอะไรอยู่ตอนนี้ กำกับนักแสดงก็รู้ว่าจะต้องให้นักแสดงสื่อ ออกมาแบบไหน อีกมุมหนึ่งคือเป็นคนเสนอมุมมอง ไม่ลืมสาระคือภาพเพื่อเล่าเรื่อง ด้วยวิธีการถ่าย แบบใดในแต่ละคัท และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้กำกับต้องเป็นคนดูอยู่ตลอดเวลา ว่าคัทไหน ฉากนี้ แล้ว รู้สึกอย่างไรแล้วถ้าเป็นคนดู คนดูจะรู้สึกแบบเดียวกับผู้กำกับหรือเปล่า

การวางแผนคือทำการบ้านก่อนถ่ายทำให้มากขึ้นและสมาธิเป็นสิ่งที่สามารถช่วยได้ ข้าพเจ้า ใช้ 2 สิ่งนี้ในการเอาตัวรอดหน้าที่ผู้กำกับภาพยนตร์ตลอดมา

7.3 สรุปการประเมินผล

-ตัวผลงาน

จุดมุ่งหมายสำคัญของ โครงการ คือการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นและกำกับ นักแสดงเด็กให้ได้ ตัวผู้ทำเองรู้สึกพอใจในการกำกับ ประมาณ 80 % ที่ขาดไปก็ด้วยกระบวนการ หลังจากการเตรียมงาน ที่ไม่เข้าไปตามแผนตารางถ่ายที่กำหนดไว้เท่าไร ต้องมีการแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้ามาก หลายเรื่องการกำหนดวันถ่ายที่เลื่อนไปเรื่อยๆเพราะคิด คิวของทีมงาน บางคน ทีมงานบางคนที่ไม่สามารถไปช่วยได้ก็ทำให้การทำงานล่าช้ามากขึ้น

แต่โดยภาพรวมการกำกับเรื่อง เนื้อหา แนวความคิด ก็ยังคงมีอยู่ในดวงานบ้างก็พอใจใน ระดับดวงานพอสมควร ที่ต้องแก้ไขปัญหากันทุกขั้นตอน

-กระบวนการถ่ายทำ

ระหว่างการทำก็เข้าไปด้วยดี ตามตารางแต่มาคิดพลาด 2 – 3 วันสุดท้ายจึงทำให้ต้องมีการแก้ไขปัญหา และต้องปรับเปลี่ยนวิธีการถ่าย จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้จากสำคัญหายไป เนื่องด้วยความไม่พร้อมและปัญหาของนักแสดงที่ไม่สามารถเล่นได้

การถ่ายทำที่กรุงเทพฯก็มีปัญหาระหว่างเดินทาง ใช้เวลานาน นักแสดงได้พักผ่อนน้อย วันรุ่งขึ้นก็ต้องรีบเร่งถ่ายตามตารางให้เสร็จทันในแต่ละวัน เพราะปัญหาเรื่องงบประมาณที่มีจำกัด ก็ต้องเร่ง แต่ฉากกรุงเทพฯก็เข้าไปอย่างราบรื่นเพราะใช้การแบ่งตารางถ่ายทำแบบสลับๆไม่ เหนื่อยมาก ในแต่ละวัน ฉากแต่ละฉากก็ไม่หนักมาจนเกินความสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ประสบการณ์

ถือเป็นโจทย์และโครงการที่สนุกตามที่คิดไว้ เป็นการทำงานที่สนุกที่สุดในชีวิตการทำภาพยนตร์ครั้งหนึ่งของตัวผู้ทำ เพราะการทำงานที่ออกมาจากแนวความคิดแปลกๆความคิดหนึ่งแล้วสามารถถ่ายทอดให้ออกมาเป็นรูปสำเร็จได้ก็ถือว่าประสบความสำเร็จมากแล้วสำหรับตัวข้าพเจ้า ทั้งในแง่ทำงานร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา กับทีมงาน และในแง่ของแนวความคิดที่หลากหลาย คนที่เข้าใจในความคิดที่ต้องการจะสื่อสาร ได้ก็พอใจ

สรุปประสบความสำเร็จมากที่มีคนชื่นชอบแนวความคิดของการทำภาพยนตร์เรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นาย นรชาย กัจฉปานนท์

เกิดวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2525 ที่ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 - 6

โรงเรียนอัมพรไพศาลอนุสรณ์ จ.กรุงเทพฯ

ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 พ.ศ. 2539

โรงเรียนมัธยมวัดมกุฎกษัตริย์ จ. กรุงเทพฯ

ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2544 - 2549

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ภาควิชานิเทศศิลป์

สาขา ภาพยนตร์ และ วิดีโอ

ประวัติผลงาน

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 15 นาที เรื่อง “ วิญญาณมืด ” จากวิชา การกำกับภาพยนตร์ ปี พ.ศ. 2545 ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ละครเวที สถาบันสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง เรื่อง “ Far - Out ” ปี 2547 ในตำแหน่งเขียนบท
- ละครเวที สถาบันสถาปัตยกรรมศาสตร์ ลาดกระบัง เรื่อง “ SIREN ” ปี 2548 ในตำแหน่งเขียนบท
- ภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาว 20 นาที จากวิชา โครงการพิเศษ เรื่อง “ FUTON ” ปี พ.ศ. 2548 ในตำแหน่งผู้กำกับ
- ภาพยนตร์ขนาดสั้น ความยาว 13 นาที จากวิชา ศิลานิพนธ์ เรื่อง “ ฝันไม่ไกล ต้องไปให้ถึง ” ปี พ.ศ. 2549 ในตำแหน่งผู้กำกับ

ติดต่อ

ที่อยู่ 183/779 ถ.สรงประภา แขวง สีกัน เขต ดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210

โทร. 029286411 , 017260324 อีเมล n_framerec @hotmail.com , n_framerec @yahoo.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ประภัสสร เดีสอนันต์ , การกำกับภาพยนตร์ , กรุงเทพมหานคร ; สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง , 2544

พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ , การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง , กรุงเทพมหานคร ;
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช , พ.ศ. 2542

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม , คนสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้